

80

rafologia

Ariadna Abelleira Casals

2n de Batxillerat B

Lluís Riu Vendrell

29 d'octube del 2012

Alumne/a: Ariadna Abelleira Casals

Tutor: Lluís Riu Vendrell

Area: Literatura

Centre: INS Llobregat de Sallent

Població: Sallent (Barcelona)

PARAULES CLAU: Escriptura, grafologia, pseudociència, simbolisme de l'espai, signatura, rúbrica, interpretació, observació i pràctica.

KEY WORDS: Writing, handwriting, pseudoscience, symbolism of space, signature section, interpretation, observation and practice.

RESUM: El treball és molt concret en el concepte bàsic de grafologia, la informació que cal conèixer per saber d'on prové la ciència els mètodes en què ens basem per elaborar l'estudi i portar fins el final la pràctica. A través d'aquest treball intentaré esbrinar si la nostre lletra reflecteix les mateixes característiques psicològiques i físiques que mostrem davant als altres. També compararé dos textos elaborats en diferents edats d'una persona per esbrinar si tot i variant la lletra el concepte d'un mateix segueix sent igual o ha variat.

ABSTRACT: The work is very specific in the basic concept of graphology, the information you need to know to know where it comes from science and the methods that we rely on to make the study and practice lead to the end. Through this work we try to find out if our letter reflects the same psychological and physical show to others. Compare: Both texts are produced in different ages to determine whether a person even changing the concept of a single letter remains the same or has changed.

ÍNDEX

1. CONCEPTE D'ESCRITURA	8
1.1 Història de l'escriptura	9
1.2 L'elecció.....	10
1.3 El nostre alfabet "clàssic a la romana"	11
1.3.1 Origen de l'escriptura	12
2. CONCEPTE DE GRAFOLOGIA	13
2.1 Concepte general.....	13
2.2 Grafòleg.....	15
2.3 Utilització de la grafologia.....	15
2.3.1 En la teràpia psicològica	15
2.3.2 En la selecció del personal	16
2.3.3 En la medicina i la salut	16
2.3.4 En la orientació laboral.....	17
2.3.5 En l'escriptura infantil.....	17
2.3.6 En les investigacions judicials i criminals i el peritatge grafològic	18
2.4 La grafologia en l'actualitat	19
2.5 Crítiques cap a la grafologia.....	19
2.6 Defensa cap a la grafologia	21
3. ORIGEN I HISTÒRIA DE LA GRAFOLOGIA	22
3.1 Motors en el desenvolupament de la grafologia.....	22
4. SIMBOLISME DE L'ESPAI	25
4.1 Camp gràfic	25

5. CARACTERÍSTIQUES GRÀFIQUES.....	27
5.1 Les lletres i els seus trets fonamentals.....	27
Els marges.....	28
5.1.1 Traços o parts essencials.....	30
5.1.2 Trets o parts secundàries	30
5.1.3 Classificació de les lletres o grup de lletres.....	31
5.1.4 Ubicació dins de la paraula.	32
5.2 Estructura de l'escriptura.....	33
5.3 Variació de l'escriptura	44
6. LA SIGNATURA	46
6.1 La importància de la signatura	46
6.1.1 Què diu la nostra firma de nosaltres?	46
6.1.2 Quina diferència hi ha entre el text i la signatura en la interpretació afològica?	47
7. RÚBRICA	48
7.1 Interpretació	48
8. CASSOS PRÀCTICS (METODOLOGIA).....	50
8.1 Procès metodològic	52
9. CONCLUSIONS.....	63
10. BIBLIOGRAFIA.....	64
ANNEXOS.....	i
ANNEX A.....	II
ANNEX B	VI
ANNEX C	XX

INTRODUCCIÓ

Cada vegada les persones ens interessem per coses menys properes a nosaltres. Tenim la necessitat de saber, d'esbrinar, de tenir, de voler. El que no sabem es que cada vegada més aquesta necessitat ens porta a poder aconseguir saber moltes més coses de les que imaginem o simplement esperem, i moltes d'elles ens fan por.

Sempre he pensat que saber més coses mai feia mal, però moltes vegades pot fer-te canviar totalment la forma de pensar sobre altres i això encara fa més por. Hi ha moltes maneres diferents de dir una cosa i , per tant, convé saber triar la més adequada per a l'ocasió en què ens trobem. Potser, simplement, seria més exacte explicar-ho en sentit invers: només hi ha una manera de dir justament allò que volem, i ens cal saber-la escollir bé, entre les diverses formes d'expressar coses semblants, si no volem ser mal interpretats. Sé que moltes paraules d'aquestes semblaran subtileses absurdes per a molta gent, però la precisió en l'ús del llenguatge és necessària, perquè, afortunadament, ens comuniquem d'aquesta manera a través del llenguatge i l'escriptura, de les paraules reflectides en un paper, acabant en simple tinta.

El que no sabem és que els gargots que acabem fent sobre el paper diuen molt més de nosaltres del que pensem. Podem expressar-nos corporalment però evitant, sempre, accions guiades pel nostre subconscient que poden no resultar oportunes en un moment determinat. Però els nostres gargots són nostres, no els podem canviar, i son aquests, els que diuen com ens sentim, com som, que pensem, si juguem amb foc o ens agrada ballar sota la pluja. No, no exagero. És simplement un acte intrínsec, íntim i individual que reflecteix la personalitat, les inquietuds, les habilitats i les mancances que la conformen.

Diuen que les persones aprenem dels cops que la vida et pot donar, de les experiències que et proporciona, de les accions que fas, de la pèrdua de les persones importants i de la alegria de les noves que entren a la teva vida, però també és veritat que la teva vida l'has de escriure a poc a poc i a bona lletra, o ràpid i amb majúscules, minúscules, lligada, ovalada, allargada... escriguis com escriguis seràs com ets i això no ho pots canviar.

També un text escrit reflecteix l'estat d'ànim que tenim i la situació psicològica del moment en què s'escriu. Tots sabem que no és el mateix escriure una carta per a un amic que per a una empresa, no és el mateix fer un llistat per a la compra o una reflexió filosòfica, ni escriure en una posició confortable i relaxada, que fer-ho passant fred, nervis,

angoixa, mandra o emoció, no és el mateix. Cada cosa té el seu moment i cada moment ens proporciona una cosa.

M'agradaria poder investigar el motiu per el qual les persones ens empenyem a ser totalment al que no som: a renunciar, a poder ser i al conformar-nos amb el que hem de ser, tant sols per el fet de que descobreixin els petits defectes que ens fan únics. Podem evitar gestos i evitar que paraules surtin de la nostre boca, però el que ens reflecteix al paper no ho podem evitar, no podem evitar ser aquells nens de tres anys en una aula plena de colors, on la nostre única preocupació aleshores era pintar sense sortir-nos de la ratlla. No podem evitar mostrar nerviosisme davant a gent desconeguda ni podem evitar créixer, fer-nos grans, però el nen de tres anys, sempre serà dins nostra, i és la nostra lletra la que ens delatarà tota la vida.

En aquest treball podrem trobar totes les claus necessàries per entrar en el món de la grafologia, un món complicat on els punts i les comes són l'ordre del dia. Investigarem no tan sols si realment les persones són com mostra la seva grafologia, sinó que al llarg de tota la recerca podrem descobrir perquè són com són les nostres grafies i el significat d'aquest fet. A més anirem més enllà mostrant els passos necessaris per dur a terme l'anàlisi per tal de poder nosaltres mateixos analitzar la nostra pròpia lletra i a descobrir que és el que amaguem i no volem que surti.

Segurament el que em va portar a escollir un tema com la grafologia per realitzar el meu treball de recerca, va ser el fet de que fos un tema poc conegut per la gent que no es dedica a les lletres ni a investigar. Trobo que la grafologia és una manera fidel de descobrir-nos a nosaltres mateixos i a descobrir als que ens envolten.

La pregunta que contestaré serà la que li dóna nom a aquest treball: ¿Escrivim el que som o som el que escrivim?

Els dos objectius principals seran conèixer i dominar la tècnica de la grafologia i analitzar uns casos pràctics i extreure'n les característiques psicològiques

AGRAÏMENTS

Aquest treball no hagués estat possible sense la participació de totes aquelles persones que han fet que pogués analitzar la seva lletra, ja que no tothom accepta el repte de poder saber una miqueta més d'ells i molt menys deixar que altres persones puguin veure si s'adapten al punt de vista que en teníem, per poder extreure una conclusió adient al final del treball de recerca que volia fer. Basant-me en la pregunta incansable durant tot el treball de saber si som realment com creiem ser. Per això els volia agrair tot el recolzament donat, tant a ells com al tutor que m'ha dut el treball de recerca, en Lluís Riu, qui a tingut una gran paciència per poder trobar racionalitat en tot això que en un principi semblava un caos.

M'agradaria donar les gràcies per la informació abocada en aquests treball a en Marcel Esquerre qui m'ha ajudat assolir els coneixements mínims sobre l'anàlisi de la lletra. M'ha ajudat a fer-ho des de la paciència i des de l'oportunitat de poder descobrir el nostre interior des d'una perspectiva diferent a la que coneixia fins ara i no acceptada en tots els camps de visió, ja que com podem veure en el transcurs del treball la grafologia no està ben vista en molts camps i moltes persones dubten de la seva fiabilitat i raonament lògic.

Gràcies també a la família, qui ha estat un bon recolzament per començar el treball. La família ha estat darrera de tot aquest bloc de fulls amb els dit creuats. La família ha estat dia rere dia escoltant sermons provinents d'habitacions tancades, crits en l'últim moment i aplaudiments al portar el treball a casa enquadrat. Les coses no és fan soles i tot i que sigui una persona la que redacti, s'informi i apliqui coneixements, sense ningú al costat que li proporcioni material d'idees, no podria sortir un bon treball de recerca.

1. CONCEPTE D'ESCRITURA

“L'escriptura és un símbol de l'experiència mental”, per ARISTÒTIL.

“L'escriptura és el reflex visible del pensament”, per l'Abat MICHON.

“Disfressar la pròpia escriptura resulta tan difícil com disfressar la fisonomia”, per J.CH GROHMANN.

L'escriptura¹ és la representació de les paraules mitjançant un caràcter o conjunt de caràcters que representen una idea. És un mètode de comunicació humana que es realitza mitjançant signes visuals que constitueixen un sistema. Un sistema d'escriptura pot ser complet o incomplet; denominem complet el que es pot expressar sense ambigüïtat, tot el que pot manifestar i dir una llengua determinada; denominarem, incomplet, doncs, allò que no determina res, que no pot adquirir significat. El domini de l'escriptura (i la lectura associada), s'anomena *alfabetisme*.

Les escriptures íntegrament ideogràfiques són rares, sent que el més comú que els ideogrames es combinin amb un altre tipus de logograma² que no representa directament idees o conceptes. Les escriptures ideogràfiques com l'egípcia, la sumèria o la xinesa, ràpidament van començar a utilitzar aquests signes per a grups d'idees semànticament relacionades o per paraules amb un so similar però per a les quals era més difícil crear un pictograma³ realista del concepte. De tal manera que cada símbol té un significat únic. D'aquesta manera el sol podria ser representat com “#” i la lluna com “)”. Igual que aquests fets van ser la causa de que moltes d'aquestes escriptures evolucionessin cap a principis de representacions mixtes que deixaven de ser estrictament ideogràfiques⁴. Les emoticones⁵, nascudes en la segona meitat del segle XX a Internet també són un sistema de signes ideogràfics.

¹ impulsos gràfics del cervell que aquest dona a l'inconscient. *L'escriptura és la pintura de la veu*

² Un logograma és una unitat mínima d'un sistema d'escriptura, que per si sol representa una paraula o un morfema.

³ Segons el Dicc (*diccionari de l' Institut d'Estudis Catalans*): m. [AR] [FL] [AF] Dibuix o jeroglífic que comunica continguts o descriu objectes sense relació amb la forma fonètica.

⁴ És basa en la representació de les paraules mitjançant un caràcter o conjunt de caràcters que representen una idea.

⁵ Segons el Dicc (*diccionari de l' Institut d'Estudis Catalans*): f. [IN] Símbol gràfic que generalment evoca un rostre humà amb diverses expressions, emprat per a expressar estats d'ànim en els missatges tramesos per una xarxa telemàtica.

1.1 Història de l'escriptura

La història de l'escriptura és molt complexa, però s'hi pot distingir-hi diferents etapes essencials. L'home primitiu recorregué als més diversos signes d'expressió, tant oral com de gests, o bé a materials, com nusos, talls en matèries dures i, finalment, dibuixos.

D'aquests mitjans d'expressió només subsistiren, d'una manera perfeccionada, el llenguatge articulat de sons i el dibuix o escriptura pròpiament dita. Les formes d'escriptura primitiva foren totes autònomes, és a dir, són d'invenció directa i no hi ha concomitància amb els altres grups ni s'hi fonen. En una segona etapa l'escriptura tendeix a coincidir amb el llenguatge articulat, tot i que aquesta correspondència és només aproximativa; així un signe d'escriptura o un grup de signes intenta de suggerir tota una frase. Com que el nombre d'idees possibles és indefinit, en resulta que també els signes eren susceptibles d'augmentar sense fi. Els esbossos d'aquesta mena d'escriptura poden ser considerats sintètics: *escriptura d'idees (Ideenschrift)*. Hi hagué un progrés quan el signe gràfic va passar a evocar una frase a significar un mot: de l'arbitrari es passava a la significació precisa. Els mots són finits i classificables; d'aquí ve que es pugui reduir el nombre dels signes de significació constant. L'escriptura, doncs, en aquell moment va passar de ser una frase sintètica a una analítica amb els seus components: *escriptura de mots (Wortschrift)*.

La darrera i definitiva simplificació s'obtingué quan els signes gràfics no denotaren els mots, sinó els sons dels mots, la qual cosa permeté una reducció considerable de signes; l'escriptura esdevingué fonètica. Pot ser, aleshores, sil·làbica (escriptura sil·làbica) o bé alfabètica(alfabet). Aquesta darrera encara pot ser dividida en consonàntica, quan només se signifiquen els sons consonàntics, o bé íntegra, és a dir, composta de consonants i vocals, de manera que substitueix exactament el llenguatge parlat. Les escriptures d'un mateix alfabet, com per exemple el llatí, formen una sola família amb moltes subdivisions que corresponen a estadis de la seva evolució (paleografia).

1.2 L'elecció

Quan aprenem a escriure a l'escola ens guiem per quaderns. La majoria de nosaltres, quan érem petits, vam anar copiant, com si d'un dibuix es tractés, totes les lletres de l'alfabet, una a una amb els traços que s'anaven representant a mesura que anàvem aconseguint fer una lletra rere una altra. A mesura que anaven avançant els cursos, ens vam anar adonant que cada un de nosaltres anava modificant la seva lletra i el seu tipus d'escriptura anava canviant, diferenciant-nos dels nostres companys de classe, fins a tal punt, que podíem identificar-nos, uns i els altres, a partir de la lletra.

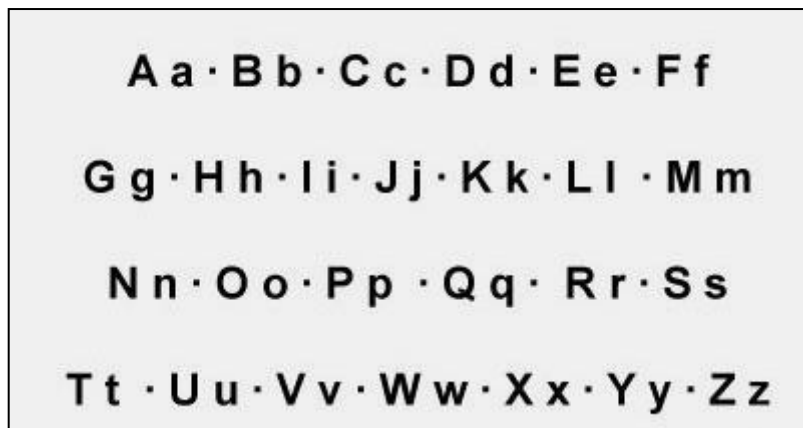
Una sola pregunta ens pot fer vibrar d'interès: *“Per què si tots vam aprendre el mateix model alhora d'escriure, arribem a diferenciar-nos tant o a ser tant diferents entre l'una i l'altre escriptura?”* La resposta és l'elecció.

Moltes vegades sentim en una conversa la frase: *“La vida és una qüestió d'eleccions”*, o si més no l'hem escoltada en algun moment puntual de la nostra vida. És cert que des que et lleves al matí fins que tornes a connectar l'alarma del despertador no deixes de triar entre una infinitat de coses, les quals, la major part, les fem d'una forma totalment inconscient, perquè les hem après així, perquè ens les han ensenyat així. Quan algú tria alguna cosa és perquè li agrada o no li queda més remei, el difícil és saber si has triat el correcte o no, però això últim és una altra història. Doncs bé, l'escriptura és exactament el mateix: Qui no ha intentat copiar la lletra d'algú a qui admira, simplement perquè et sembla més estètica que la teva o et facilita, per la seva agilitat, la presa d'uns apunts o una nota?. El cas oposat és aquell que s'ha quedat amb el model cal·ligràfic après i no ha triat, convertint la seva escriptura en monòtona i convencional, cosa habitual. També pot succeir que una escriptura sigui de naturalesa molt variada per la multitud d'eleccions, la qual cosa pot conduir a la dispersió, cosa que ens porta a veure que podríem estar parlant d'una persona molt dinàmica, activa o simplement indecisa. Finalment, hi ha escrits prefabricats el que converteix a aquesta escriptura en artificial.

L'escriptura és, en definitiva, dinàmica i va parella a l'evolució de la persona a mida de les circumstàncies. Tot allò que ens cridi l'atenció, tant per excés com per defecte en un escrit, ens reflectirà que hi ha un conflicte en la seva personalitat o simplement es tractarà d'un comportament particular, és a dir, una mena de tic.

El full és per a l'escriptor un camp d'acció per alliberar el seu inconscient. El grafòleg a l'hora d'interpretar un escrit ha de ser molt caut i cenyir-se a una ètica professional. Mai s'hi ha d'interferir en matèries que no li competeixen. No son metges, ni psicòlegs i molt menys xamans⁶ Si en algun moment observéssim una cosa alarmant en un text, el seu deure és advertir perquè acudeixi a un professional. Cal insistir en que: els grafòlegs poden detectar, però sense la formació adequada, mai curar.

1.3 El nostre alfabet “clàssic a la romana”

Alfabet llatí . Font: internet [en línia]

L'alfabet és un conjunt de símbols (lletres), el codi d'una llengua escrita. És un gran invent cultural per a una civilització ja que permet escriure tot el que es pot dir. Aquest fet va revolucionar la transmissió de la cultura i la comunicació. Amb això l'escriptura es va tornar popular i va permetre l'inici de la literatura, juntament amb el coneixement de les lleis i la ciència.

Per descomptat, el nostre alfabet, el llatí, és el més estès pel món, però seguit molt de prop pel ciríl·lic, que en el fons, és molt més semblant del que sembla, i més si es coneix l'alfabet grec i l'àrab. Possiblement molts de nosaltres sabem que el que s'escriu en aquests alfabetos no es tant sols rus i àrab, respectivament. Són els tres sistemes d'escriptura que més s'han estès, i si ho van fer és perquè són còmodes d'usar i fàcils d'aprendre, d'una banda, i

⁶ Segons el Dicc (*diccionari de l' Institut d'Estudis Catalans*): (m. [AN] [PR] Sacerdot que, per mitjà de tècniques extàtiques, practica l'endevinació i les cures mèdiques).

de l'altra perquè es van emprar⁷ per dotar d'una forma escrita llengües que no les tenien i que van anar adoptant a mesura que les diferents cultures es van anar expandint.

Així, el llatí segueix guanyant posicions, perquè hi ha llengües que van abandonar altres sistemes d'escriptura per adoptar-lo. Per exemple, el turc s'escrivia amb alfabet àrab o el romanès amb alfabet ciríl·lic.

1.3.1 Origen de l'escriptura

L'escriptura va sorgir en les societats urbanitzades. El sistema més antic que coneixem és el dels sumeris, que van habitar Mesopotàmia des de mitjans del mil·lenni IV aC.

L'Esctura pictogràfica i ideogràfica és aquella que cada signe simbolitza un concepte i representa una paraula. Ex:jeroglífics egipcis; escriptura xinesa contemporània; senyals de tràfic... Mentre que l'escriptura sil·làbica és aquella que cada signe representa una síl·laba. Aquest sistema va sorgir en diverses formes entre el 1500 i el 100 aC. En aquest tipus d'escriptura pertanyen els sistemes anomenats LINEAL A o cretense i LINEAL B o micènica. El lineal A encara no ha estat desxifrat. Sense descuidar l'Esctura alfabètica que a la fi del segon mil·lenni es va anar conformant un sistema alfabètics en diversos llocs. És el tipus d'escriptura més evolucionat i amb menys nombre de signes (el que fa més fàcil el seu ús), la majoria d'alfabets tenen entre 20 i 35 lletres.

Cap al segle IX aC, els fenicis van introduir l'alfabet a Grècia. Els Grecs ho van reelaborar i van introduir les vocals. Al principi l'alfabet, només constava de lletres majúscules, les minúscules van aparèixer en el segle VIII de la nostra era.

En el segle VI aC una de les varietats de l'alfabet grec es va introduir a Itàlia i d'ell va evolucionar l'alfabet llatí. Tots els alfabets europeus deriven del grec, directament o a través de l'abecedari llatí.

⁷Segons el Dicc (*diccionari de l' Institut d'Estudis Catalans*): v. tr. [LC] Usar

2. CONCEPTE DE GRAFOLOGIA

“Escrivim amb el cervell. La mà només rep ordres i cada persona té, per tant, una lletra diferent. Cal dir que cada escriptura és un gest íntim i individual i això és el que estudia la grafologia, que no és cap art endevinador ni quiromàntic. És una tècnica que serveix sobretot com a complement en àmbits com la selecció de personal o el món judicial. Aquest treball ofereix alguns conceptes bàsics per analitzar escriptures i signatures que permeten comprendre millor com funciona la grafologia, una famosa ciència desconeguda.”

2.1 Concepte general

La **grafologia** és una pseudociència⁸ que pretén descriure la personalitat d'un individu i intentar determinar característiques generals del seu caràcter, sobre el seu equilibri mental (fins i tot fisiològic), la naturalesa de les seves emocions, el seu tipus d'intel·ligència i aptituds professionals mitjançant l'examen de l'escriptura manuscrita. El llenguatge escrit és una modalitat de tractament de la informació, però escriure és un fet tan comú i interioritat, que rarament pensem en la complexitat i la precisió que implica realitzar-ho. El model gràfic apareix per la necessitat de transcriure un missatge, un desig que prové del pensament i de la memòria, i que és percebut mitjançant algun dels canals sensorials.

És un acte intrínsec⁹, íntim i individual que reflecteix la personalitat, les inquietuds, les habilitats i les mancances que la conformen. Cap grafisme és igual a un altre, ni pot ser totalment reproduït, perquè ningú no pot desterrar els trets propis d'escriptura ni adoptar els d'un altre individu de manera absoluta i plena.

Durant l'aprenentatge de l'escriptura cal imitar un patró cal·ligràfic, a mesura que augmenta el domini del procés escriptural, aquest patró es va transformant, segons la personalitat de l'autor, la seva maduresa i el seu inconscient. Finalment, apareix un estil propi de grafisme amb la personalitat ja individualitzada i caracteritzada per l'autor. La transformació del patró cal·ligràfic escolar es fa evident en les lletres d'adolescents que tot just comencen a formar el nou model individualitzant de què parlem, i que presenten

⁸Segons *diccionari.Cat*: (pseudo-) Prefix que entra en la formació de noms i d'adjectius i que significa 'fals' o 'no genuí' :

⁹Segons el *Diec (diccionari de l' Institut d'Estudis Catalans)*: *adj.* [LC] Independent de tota convenció.

escriptures normalment amb manca d'harmonia i ordre, com la resta de facetes de la vida adolescent. Psicològicament, l'escriptura és en bona part un retrat de l'evolució personal de l'individu.

També un text escrit reflecteix l'estat d'ànim i la situació psicològica del moment en què s'escriu. Tots sabem que no és el mateix escriure una carta per a un amic que per a una empresa, fer un llistat per a la compra o una reflexió filosòfica, ni escriure en una posició confortable i relaxada, que fer-ho passant fred, nervis, angoixa, mandra o emoció. Per tant, no podem oblidar la influència que exerceix l'ambient físic (temperatura, postura, soroll, eina amb que s'escriu) i psicològic (estat emocional i mental), a l'hora de crear el grafisme, perquè són factors que influeixen al moment d'escriure. Tot això implica que com més mostres d'escriptura tinguem d'un mateix individu, més fiable resultarà la seva anàlisi.

els grafòlegs –també amb límits i mancances- afirmen trobar en l'anàlisi del grafisme trets psicològics. És possible que aquest psiquisme estigui representat per les estructures de les circumvolucions¹⁰ cerebrals més arcaïques, allà on neixen les emocions, les motivacions, els sentiments, i també les neurosis. Encara que els seus defensors es recolzen en evidències anecdòtiques, la majoria dels estudis empírics realitzats no han estat capaços de confirmar la validesa de les seves afirmacions. Per això, generalment és considerada una pseudociència. No s'ha de confondre la grafologia amb la cal·ligrafia, una disciplina utilitzada en criminologia amb el propòsit de comparar escrits i determinar, per exemple, si un document va ser signat per una persona que se suposa que ho va fer conscient o investigar notes de suïcidi. La cal·ligrafia forense està acceptada judicialment, amb fins parcials d'identificació d'individus.

Des del punt de vista cerebral, la concepció del missatge gràfic, és el punt més enigmàtic del procés. En aquest moment l'àrea motora suplementària –interfase entre el cervell emocional i el motor-, té un paper primordial, perquè després de la pre-programació del gest, que estableix la seva execució, que requerirà alhora un control del to muscular, de la postura, el resultat és una escriptura diferent i única per a cada individu.

En el moment d'escriure, el control visual supervisa els possibles errors i, en els perfeccionistes, torna enrere i modifica les lletres que no han quedat prou clares. Tot aquest procés es produeixen dècimes de segon, durant les quals es coordinen activitats procedents

¹⁰Segons el Diec (*diccionari de l' Institut d'Estudis Catalans*): MD] [ZOA] Relleu de la superfície del cervell limitat per anfractuositats.

de les zones més allunyades del cervell amb la intervenció successiva i breu de milions de neurones en connexió. Unes àrees cerebrals tenen la funció de rebre el missatge i de registrar-ho, i d'altres, la de codificar-lo i descodificar-lo.

En el sentit gràfic, i en aquest gest, els elements verbals provenen de l'hemisferi esquerre i els especials de l'hemisferi dret, conjuntament amb la visió global i semàntica de la paraula escrita.

2.2 Grafòleg**

El grafòleg és el professional encarregat de conèixer, a través de l'escriptura manuscrita, la personalitat d'un individu. Analitzant l'escrit realitzat en un moment concret, el grafòleg també pot verificar l'estat anímic del seu autor. El grafòleg especialitzat pot igualment conèixer a través del grafisme, l'estat de salut físic i mental de la persona.

**més informació en l'ANNEX A i B*

2.3 Utilització de la grafologia

Cal dir que el que anomenem grafologia no és cap vareta màgica ni cap mètode infal·lible, i recalcar que tampoc és un art endevinador, quiromàntic o astrològic. Tant sols és una eina de treball, una tècnica, un gran complement, que s'utilitza en molts camps per diferents funcions.

2.3.1 En la teràpia psicològica

La grafologia és molt útil en camps com la psicologia, ja que permet veure quina és la relació que estableix la persona amb l'entorn. Tan sols amb un manuscrit del pacient, l'especialista pot conèixer en tot detall la seva personalitat i detectar els canvis que experimenta al llarg de la psicoteràpia, així com també a,b els seus trastorns emocionals, la seva ansietat, els seus mecanismes de defensa, el seu grau de adaptació. Gràcies a la interpretació de la escriptura de l'individu, pot intuir els problemes que deu solucionar el pacient perquè pugui desenvolupar totes les seves capacitats.

2.3.2 En la selecció del personal

En el món laboral, la grafologia, és un dels mètodes més utilitzats. Ajuda a escollir el millor candidat per a un lloc de treball de nova creació i ajuda a establir quina es la persona que reuneix les millors condicions, tan tècniques com de personalitat per adaptar-se al lloc de treball. És de gran ajuda alhora d'escollir entre possibles candidats a ocupar un lloc vacant, a promocionar-se internament en una mateixa empresa, o per formar grups de treball segons les comptabilitats que hi hagi entre ells. Aquesta tècnica determina la capacitat intel·lectual i laboral de la persona, també és útil per detectar problemes emocionals i de relació que interfereixin en el rendiment del treballador i en el seu ambient laboral.

Pot ser útil que el grafòleg col·labori amb el professional de recursos humans de l'empresa. Tot i que s'han de tenir en compte alguns aspectes com que l'examen no té perquè ser decisiu alhora de valorar a la persona i guiar-se per les dades personals i el currículum que presenta.

Els informes grafològics són sol·licitats per empreses, Indústries, Comerços, organismes estatals i privades, etc. Brinda dades sobre rendiment laboral: voluntat, constància, perseverança i tenacitat; Aptituds per al càrrec; Capacitat per treballar en equip; Dots de comandament o submissió; Iniciativa; Desitjos de superació; Nivell de responsabilitat; Sentit pràctic; Objectivitat; Criteri; Honestat; Lleialtat; Serietat; Trets de caràcter; Autoestima; Sociabilitat.

2.3.3 En la medicina i la salut

En el món de la salut, alguns autors parlen de la grafopatologia¹¹. És evident que una persona amb tremolors a les mans deixarà trets evidents en els seus escrits. El que nosaltres ja no ens sembla tan clar és que una malaltia de pulmó o ronyó, com altres autors defensen, també ho faci, es a dir, que detectin alteracions somàtiques¹² abans que es materialitzin. Gràcies a elles han pogut prevenir episodis aguts de demència o trastorns cardíacs.

¹¹ modificació de l'escriptura segons la qual modificant els trets de l'escriptura es modifica la conducta

¹² Cèl·lules que conformen el creixement del teixits i òrgans d'un ésser viu

2.3.4 *En la orientació laboral*

Moltes vegades el professional que s'encarrega de l'elaboració de la selecció del personal ha de tenir en compte la personalitat de qui no saben encara quin es el seu treball o activitat professional o artística que més s'adapta a la seva manera de ser, també ha d'estudiar les motivacions.

Per exemple una persona molt extrovertida, inquieta y comunicativa pot deprimir-se si ha de treballar des d'un despatx tancada on realitzi comptabilitat. Seria més feliç si treballés com a comercial o es dediqués a les relacions públiques. Per el contrari una persona que se sent còmoda treballant amb un programa preparat abans, que li agrada treballar sota uns horaris fixos i un programa determinat de treball, serà feliç en un despatx, amb la seva pròpia taula i realitzant feina que una altra persona li podrien semblar molt rutinàries i avorrida al cap del temps. És important que una persona se senti agust amb el que fa, tant per el seu rendiment laboral i professional om per la seva pròpia autoestima i felicitat personal. En el món laboral els beneficis no han de ser solament econòmics.

2.3.5 *En l'escriptura infantil*

Pot ser molt interessant observar l'escriptura infantil i la seva evolució (grafologia infantil o paidografia), ja que el nen és un ésser en creixement constant, fonamentalment emocional. L'observació addicional del seu estat d'ànim. Per els pedagogs i educadors és molt útil per conèixer millor la personalitat dels seus alumnes i detectar possibles problemes emocionals que interfereixen en el seu desenvolupament.

Moltes vegades una escriptura distorsionada es deu al mal ús del llapis o del bolígraf. No són pocs els nens que a causa de un mal aprenentatge han patit problemes d'inseguretat alhora de socialitzar-se o, simplement una mala imatge que pot repercutir negativament en la seva vida d'adult. Per això combatre a temps aquests problemes és important per reduir símptomes que poden repercutir en la vida d'un nen.

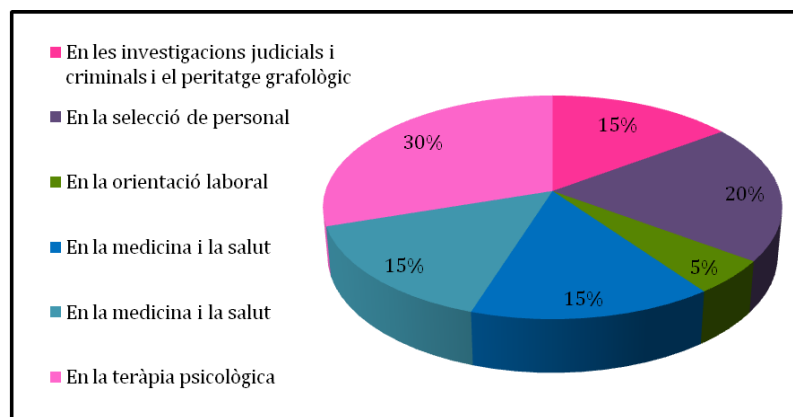
Si un nen té alteració alhora d'escriure és pot millorar ensenyant-li la manera correcta d'agafar el bolígraf i el llapis, així com ensenyar a escriure correctament, primer sobre pautes dels quaderns de cal·ligrafia i després creant el seu propi estil

2.3.6 En les investigacions judicials i criminals i el peritatge grafològic

En el món judicial la grafologia pot ser utilitzada per determinar l'estat psicològic de la persona i s'utilitza sovint sovint en casos de custòdia de fills per separació o en casos de malalties mentals. La perícia¹³ judicial cal·ligràfica es una especialitat molt concreta que deriva de la grafologia, no analitza, per això, el caràcter o la psicologia de la persona. Determina l'autenticitat d'un escrit o signatura si han estat fets o no per la mateixa persona. No tots els grafòlegs són perits cal·ligràfics

L'estudi d'aquestes tècniques són molt útils per aquelles persones que treballen en comissaries i jutjats, ja que permet detectar la personalitat delictiva i centrar les indagacions¹⁴ d'un sospitós o un altre. Aquests són alguns dels usos de la grafologia tot i que també es pot utilitzar alhora de trobar la compatibilitat entre les parelles, per identificar obres d'art. Té un ús molt valuós personal i particular de l'eina que en pot fer qui la coneix, gairebé de manera diària i inconscient; trobo que és una eina molt divertida, que permet anar "colant" dades de les persones del voltant, com per casualitat. Tot i que les persones que coneixen tot això han de ser prudents i no encasellar, ni precipitar-nos en els judicis.

Seguidament, és mostra un gràfic d'utilització en els diferents mètodes:

Aplicació de la grafologia en diferents àmbits. Font: pròpia

¹³Segons el Dicc (*diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans*): f. [LC] Pràctica, habilitat, en una art, en una ciència.

¹⁴Segons el Dicc (*diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans*): f. f. [LC] [AD] sospites; l'efecte

2.4 La grafologia en l'actualitat

Amb l'assimilació de les noves corrents i tendències de la psicologia moderna, especialment observant: el psicoanàlisi de Freud (Freiberg, Moràvia, 6 de maig de 1856 - Londres, Regne Unit, 23 de setembre de 1939) qui va ser un neuròleg austríac; la psicologia analítica de Carl Gustav Jung (Suïssa, 26 de juliol del 1875 – Küsnacht, , (6 de juny del 1961) metge, psiquiatre, psicòleg i assagista suís, afegint una figura clau en l'etapa inicial de la psicoanàlisi; Observant els vectors i factors de Péter Szondi (27 de maig de 1929, Budapest - 9 de novembre de 1971, Berlín) qui va ser un filòleg de la literatura alemanya i un intel·lectual de la postguerra alemanya, que va establir a la literatura comparada a la República Federal d'Alemanya.; i per últim veient la caracterologia de Heymans (20 de juliol del 1978)-Le Senne Bornem, 22 maart 1973) i les noves adquisicions de la psiquiatria i de la psicotècnia, en general, podem dir que: *la grafologia s'ha situat internacionalment com a una de les branques de la psicologia experimental més extensa i acreditada a tot el món.*

Per centrar-nos una mica més, Freud que va ser conegut per introduir i posar en pràctica un model de psicoanàlisi, va anomenar una nova teoria: “la teoria de la personalitat” basada en l'allò, el jo i el superjò. Freud va desenvolupar una teoria de la ment i la conducta humana, i una tècnica terapèutica per a ajudar a persones malaltes mentals. Molta gent afirma estar influenciada per un però, no per l'altre camp.

2.5 Crítiques cap a la grafologia

Encara que és cert que l'escriptura de cada persona és característica, cap és igual. De fet, no és difícil reconèixer l'escriptura d'una persona coneguda. Encara que un s'ho proposi, resulta difícil canviar certes característiques de la pròpia escriptura, alguna cosa que els crítics de la grafologia no han negat mai. No obstant això, malgrat aquests fets, resulten polèmics, l'afirmació que existeixi una correlació¹⁵ estable i constant entre els trets de l'escriptura d'una persona i els seus trets de personalitat. Els crítics de l'ús de la grafologia

¹⁵ n. f. Relació de dependència que mantenen dues o més coses entre si. *Segons el diccionari.cat*

argumenten que la falta d'evidència empírica¹⁶ és una raó suficient per a no atribuir-li validesa fàctica alguna a la grafologia. Entre les crítiques concretes es poden esmentar:

No segueix les pautes del mètode científic:

L'evidència en la qual es basa és minsa, informal, poc sòlida i completament desproporcionada en relació amb l' abast de les seves conclusions. Els seus resultats són difícils de falsar, o fins i tot impossibles. Dean (1992), a l'estudiar la visió de la ciència veritable sobre aquesta qüestionada disciplina, demostra que quant més complexa i exhaustiva és la revisió per parells de la qual han estat objecte, quant més elevada és la reputació del mig publicant i quant més sòlida la formació i antecedents dels autors i revisors entrevinents, tant més categòric és el rebuig als fonaments que basen a la grafologia.

Dependència de la grandària de la mostra:

El seu grau de validesa és altament depenent de la grandària de la mostra: les probabilitats de fallar en el diagnòstic es donen en relació inversa a la quantitat d'individus en el grup rellevat.

Manca absoluta d'estandardització:

Mentre que alguns conceptes són d'ús comú, existeixen disputes molt marcades sobre el suposat significat de la majoria dels signes. Per exemple, un determinat tret interpretat per un analista com revelador d'un comportament sàdic és pel contrari vist per un altre grafòleg com propi d'un individu bromista.

Vaguetat del diagnòstic:

Un dels punts més febles d'aquesta disciplina és la facilitat amb la qual el grafòleg pot alterar les regles d'inferència a fi d'arribar al diagnòstic que considera més probable de coincidir amb la realitat esperada.

¹⁶ *adj.* Que es basa en l'experiència i en l'observació dels fets. *Segons el diccionari.cat*

Manca d'un cos de dades de suficient volum que permeti justificar les asseveracions de causalitat entre l'ocurrència dels signes i les seves manifestacions en la psíquic:

A causa de la seva evolució històrica fragmentària, a la seva nul·litat metodològica i a la seva resistència a desenvolupar una sistematització pròpia de les ciències veritables, la grafologia ha renunciat a acumular un volum d'informació empírica¹⁷ que si més no permetés insinuar que tals relacions causa-efecte poguessin en efecte existir.

Més de 200 estudis científics han demostrat la inexistència d'associació alguna entre la personalitat d'un individu i els seus trets d'escriptura

2.6 Defensa cap a la grafologia

M'atreviria a dir una frase dita per l'escriptor Jaume Aulet: “*Per què els clàssic són com la matèria per la física? Perquè no podem crear-los ni destruir-los, només transformar-los.*” Els defensors argumenten, sobretot, que l'escriptura és una expressió de la personalitat i no alguna cosa arbitrària i sense significat. Els que practiquen la grafologia és comú recolzar-se en l'evidència, anecdòtica recol·lectada per la pràctica, és a dir, allò que té una concordança (que es veu) entre el diagnosticat i el observat per un mateix. Aquesta evidència no serveix per a comprovar la validesa científica de la tècnica, ni molt menys.

Com tot, la grafologia també ha estat objecte de no poques investigacions, amb tractament estadístic. Però igual que no s'ha demostrat la seva variabilitat davant d'ocasions no la podem nomenar com inútil, o més sutilment, inservible, perquè tampoc s'ha demostrat el contrari.

És més, la primera observació de la que es té notícia sobre les relacions entre l'escriptura i la personalitat va ser feta per l'escriptor romà Cicerón, qui va afirmar en un dels seus escrits: “*l'emperador César Augusto era tan estalviador que preferia apinyar les paraules al final d'un rengló en comptes de començar un altra*”. Encara hi ha una discussió sobre aquesta fiabilitat cap a la grafologia, dels anàlisis de la escriptura manual que pot provocar reaccions escèptiques o fins i tot sarcàstiques.

¹⁷ *1 adj. [LC] [FS] Que es funda solament en l'experiència, en l'observació dels fets, en la mera pràctica. Mètode empíric. Procediments empírics. Fórmula empírica.*

3. ORIGEN I HISTÒRIA DE LA GRAFOLOGIA

3.1 Motors en el desenvolupament de la grafologia

*"Així com hi ha una relació entre caràcter i acte, així també hi és entre caràcter i escriptura, ja que aquesta es pot considerar formada per petits i innombrables actes",
per J CRÉPEUX-JAMIN.*

La Grafologia neix a Itàlia, passa per França on rep el seu nom i on rep la maduresa científica. Però hi ha molts altres països i personatges importants en la història de la Grafologia a continuació et convidem a conèixer alguns dels més importants PARES DE LA GRAFOLOGIA.

La grafologia és una ciència moderna, tot i que ja en la obra d'Émile de Vars (?) en "*Histoire de la Graphologie*" atribuïa a Aristòtil i d'altres pensadors frases relacionades amb l'escriptura (podem veure'n algunes destacant al llarg del treball).

El primer llibre que es coneix sobre aquesta ciència va ser escrit a Carpi (Itàlia) l'any 1622 per l'autor Camilo Baldo(?) i va ser titulat *Tattato come de una lettera missiva si cognoscano la natura e qualità dello scrittore*. No obstant, el Dr. Guille-Maisani (1924-1995), un dels més gran erudits¹⁸ de la grafologia, va descobrir que no va ser Baldo, sinó l'espanyol Huarte de San Juan, (San Juan Pie de Puerto, 1529 - Linares, 1588, psicòleg, metge i filosof) qui va donar les primeres mostres de conèixer la grafologia en la seva obra el *Exámen de los ingenios*. Tot i això, va ser el cirurgià napolità Marco Aurelio Severinus (?), però, qui va escriure, en aquesta mateixa època, un llibre titulat *Vaticinator, sive Tractatus de divinationes litterali*. Segons Crepieux-Jamin (1859-1940), aquest títol fa pensar que aquest llibre tenia alguna semblança amb el de Baldo.

Al 1663, va ser publicat *Mercure Galant*, d'autor anònim. Es tracta d'una carta dirigida a certa dama en la que parla sobre l'escriptura. Grohman (?), al 1972 publicà un llibre sobre l'escriptura, on pretenia, a través del grafisme, conèixer la constitució del cos, la veu i el color dels cabells i dels ulls.

¹⁸ Segons el Dicc (diccionari de l' Institut d'Estudis Catalans): 1 adj. [LC] Que té erudició.

Laverter Grant,(?) el primer que va establir una analogia entre llenguatge, la marxa i l'escriptura, va investigar sobre l'escriptura, comprovant els seus estudis mitjançant la fisiognomia¹⁹.

Un altra autor anònim, al 1814, va escriure *L'Art de juger de l'esperit et du caractère des hommes et des femmes su leur écriture*. L'autor d'aquest llibre es creu que és Eduardo Hocquart (1789-1870), literari belga, a qui se li reconeix el mèrit de relacionar l'escriptura amb el gest. D'altres com Leibniz, Edgar Poe, Walter Scott, monsenyor Boudinet (bisbe d'Amiens), el cardenal Regnier (arquebisbe de Ambrai) i Gabriel Peignot també van dur a terme diversos estudis sobre la grafologia.

Pierre Michon (?-1945), de nacionalitat francesa, home de gran cultura i dinamisme mental, després d'haver reunit una gran quantitat d'autògrafs, publicà el primer sistema complet de grafologia, sota el títol *Les Mystères de l'écriture*, amb la col·laboració de Desbarrolles. No obstant, i després de disputar-se l'autoria de la grafologia, Michon funda la *Société de Graphologie* i el diari "*Graphologie*", publicant posteriorment el seu sistema i pràctica de la grafologia, i alhora diverses conferències fetes arreu de França.

Anys després, Crepieux-Jamin, autor de fama universal, coordina els resultats de Michon i estableix noves lleis per a la classificació i interpretació dels gèneres, espècies i formes de moviments gràfics. Crepieux, en la seva obra, relaciona l'escriptura amb la mímica, estableix les resultants, treu als signes el valor fix que li dona Michon i, amb la seva teoria de superioritat i inferioritat gràfica (equivalent al sentit positiu i negatiu de Klages), imprimeix un verdader rigor científic que li val el títol de mestre de la grafologia clàssica francesa. Entre les obres més importants de Crepieux-Jamin destaquen *L'écriture et le caractère*, l'ABC de la Grafologia, *Les éléments de l'écriture des canailles*.

Cap a l'any 1890, Ludwig Klage (1872 -1956), caracteròleg i filòsof alemany, recull l'herència de Michon i de Crepieux-Jamin i forma la seva pròpia escola, conservant les observacions i classificacions del mestre francès. Alhora, crea el sentit positiu i negatiu, a més d'introduir el "ritme" de l'escriptura, que rebutjat o desenvolupat de manera harmoniosa, determina el "nivell de forma" (Formniveau) amb el que es valora la riquesa vital de l'escriptor. També introdueix altres conceptes com "imatge anticipadora", "constricció" i "alliberament, fàcilment apreciades en l'escriptura.

¹⁹ f. [EG] Caràcter de la vegetació definit per la forma de les plantes que la constitueixen en relació amb la seva adaptació al medi.

A principis del segle XX, Klage va fundar la Societat alemanya de Grafologia. Donada la profunditat i el modern gir de les seves investigacions, algunes de les seves van arribar a la celebritat en aquest camp: *Problemas de Grafología* (1910), *Principios de Caracterologia* (1910, reeditada al 1926 sota el títol *Fundamentos de la ciencia del carácter*) i *Movimiento expresivo y facultad psicomotriz, Escritura y carácter* (obra fonamental traduïda al castellà i publicada per l'Editorial Paidòs, Buenos Aires).

El quart mestre de la grafologia és el doctor Max Pulver, nascut a Zurich, el qual es va relacionar amb H. Rorschach i C.G. Jung. És considerat un del genis més profunds de la grafologia moderna. Pulver va ser el primer que va introduir el psicoanàlisi en la grafologia. La seva obra *El simbolismo de la escritura* (traduïda al francès i al castellà) va ser publicada en 1931, de la qual s'han fet moltes edicions, sense la necessitat d'introduir canvis considerables en el text ni en les il·lustracions. Segons alguns grafòlegs, Max Pulver és el portador de la grafologia científica a la seva expressió més perfecta. El seu èxit es pot veure en haver trobat unes lleis generals d'interpretació, que simplifiquen de manera considerable la feina del grafòleg.

Tal i com explica Maurice Dalamain, expresident de la Société de grafologia francesa, Michon va ser l'iniciador general; Crepieux-Jamin, l'ordenador; Klages, l'introduïdor de nous horitzons psicològics i Pulver, la fusió dels tres predecessors. "Pulver té la intuïció de Michon, la construcció sistemàtica de Crepieux-Jamin i la sensibilitat simbòlica de Klages, malgrat allunyar-se netament de cadascú d'ells. Històricament, la seva principal aportació ha estat l'explotació conscient i metòdica del simbolisme de l'espai gràfic, aplicable a les creacions més variades de les arts visuals: dibuix, pintura, decoració, gravats, etc." La seva obra fonamental és *Instinto i crimen*, i la darrera que va escriure *La inteligencia en la expresión gráfica*.

Un cinquè Mestre és l'italià Girolamo Moretti. Els seus deixebles van ser creadors d'un institut amb el seu mateix nom, en el qual els seus components han aconseguit situar la grafologia al més alt nivell en igualtat amb els països més avançats

4. SIMBOLISME DE L'ESPAI

El simbolisme de l'espai ens diu que la zona superior de l'escriptura simbolitza el món teòric de les idees, l'espiritualitat, la creativitat i l'exaltació. En aquesta, predomina l'intel·lecte i la tendència cap a la posició de domini. La idea de divinitat és: a dalt, al cel, al món ideal.

També ens diu que a la zona inferior es reflecteix tot el que és material i instintiu, pràctic i físic, la creativitat empírica, basada en dades molt concretes de qüestions purament materials. A sota hi ha l'abisme i el mal. Simbolitza també la submissió davant l'autoritat

Clarament ens introdueix que tenint en compte que iniciem l'acte d'escriure d'esquerra a dreta, podríem dir que "caminem" simbòlicament des del nostre jo o passat conegut, cap als altres o futur desconegut. A la zona esquerra del text, doncs, dels paràgrafs, de les línies, paraules i lletres, associem el passat temporal i la introversió personal, la repressió. També la figura materna, la família d'origen, la timidesa i els projectes que tenim encara només a la ment. Sobreentnem que a la zona dreta, en canvi, s'associen les expectatives vitals, els altres, l'extraversió, la iniciativa i la realització dels projectes, el futur, el més enllà.

I per últim podem recalcar que a la zona central, entre "el cel i l'infern", entre el passat i el futur, hi trobem el present. És on es simbolitzen les tendències egocèntriques²⁰, el jo pràctic del subjecte que escriu, el present temporal i l'autocontrol emocional.

4.1 Camp gràfic

Max Pulver (1889-1952), autor de tres llibres de grafologia, desenvolupa el simbolisme de l'espai aplicat a l'escriptura, denominant també camps gràfics i vectors gràfics. Es denomina camp gràfic a l'espai físic sobre el qual podem escriure, podent ser un quadern de pàgines ratllades o quadriculades, una fulla de paper sense marcar o sent llisa, una pissarra i fins a unes estovalles, o tovalló. Si establim el centre del camp gràfic i després ho dividim amb dues línies imaginàries que es creuen, obtindrem quatre parts iguals, i la representació

²⁰ *adj.* [persona] Que es considera el centre de totes les coses, que pensa que és molt important i que tothom s'ha de preocupar per ell

simbòlica del que cridarem "vectors gràfics"²¹. El punt central o intersecció dels vectors és la representació de l'emocional, és el plànol de la sensibilitat, l'amor, la justícia aplicada als sentiments i la sensibilitat aplicada a la vida mateixa.

El vector situat a l'esquerra indica percepció, representació de la figura de la mare, la regressió²² al ventre matern, el temor, la inhibició, la timidesa, la repressió, l'egoisme, l'egocentrisme, la contemplació del passat. El vector situat a la dreta indica intuïció, és la representació de la figura paterna, la projecció de l'avenir, l'extraversió, la creació, la projecció, l'audàcia, el coratge, la visió del futur. Mentre que el vector situat cap a dalt indica pensament, la consciència, el misticisme, la utopia, l'espiritualitat, la religió, l'exaltació, d'idealisme, i l'ambició de poder. El vector situat cap a baix indica sentiment, les necessitats sexuals, l'excitació, els gaudeixis, l'inconscient, les tendències i desitjos del material, la motricitat²³ o treballs del cos amb moviments físics.

De la mateix manera que podem dividir i mesurar el camp gràfic ho podem fer amb les lletres, creuant-les també amb els vectors i observant d'aquesta manera una part de la personalitat de la persona que s'està analitzant, hi haurà una tendència per exemple, podrem dir si aquesta persona, és un somiador, místic (si predomina la zona superior), si és més materialista, concret (si predomina la zona inferior), si li importa molt l'opinió familiar, o és tímid (zona esquerra), o al contrari és més extravertit, mira sempre al futur (zona dreta), o si viu aquí i ara i només es concentra en si mateix (zona mitja).

"El nivell de la forma és en aquest sentit sempre, també expressió personal ... en la mesura que comprenem els canvis mitjançant l'escriptura, tenim també a les nostres mans al potencial ètic de l'escriptura"

²¹Segment d'una recta que representa una magnitud física que pot ser mesurada tenint en compte un punt determinat en l'espai (punt d'aplicació), la direcció i un dels seus sentits . *Segons diccionari.cat*

²³ *Segons diccionari.cat*: n.f. Acció del sistema nerviós central que determina la contracció muscular .

5. CARACTERÍSTIQUES GRÀFIQUES

5.1 Les lletres i els seus trets fonamentals

Dins la grafologia és important saber que hi ha determinades lletres que tenen un significat concret, i que a través d'elles podem determinar molts aspectes substancials de la persona/individu. Com a introducció específica a la grafologia, veurem l'anàlisi i significat d'algunes lletres:

G T I O M A B D

Alhora d'analitzar una de les anteriors lletres generals en l'anàlisi de l'escriptura s'ha de tenir en compte tres aspectes essencials (els marges, l'assignatura i la lletra):

ELS MARGES:	<ul style="list-style-type: none">• PODEN SER SUPERIORS, INFERIORS, DRETS I ESQUERRES
LA SIGNATURA	<ul style="list-style-type: none">• IMPORTÀNCIA DE LA PERSONA QUE T'ESCRIU
LA LLETRA	<ul style="list-style-type: none">• COM A EXEMPLE DE LA INFORMACIÓ QUE POT PROPORCIONAR LA GRAFOLOGIA DE LA PERSONA QUE T'ESCRIU. L'ANÀLISI D'ALGUNES LLETRES ÉS MOLT IMPORTANT

**podem trobar més informació al ANNEX B sobre aquestes lletres.*

Les lletres "g, j, q, p, i", interessen a la zona inferior, relativa al món del material i dels instints. Com més marcades estiguin les banyes i els ulls descendents siguin més amplis, més acusats seran els interessos materials i la sensualitat del subjecte.

Les "m, n" amb corbes pronunciades cap a dalt són índex d'autocontrol i fermesa de caràcter. Amb les corbes sota i arrodonides són indicatiu de dolçor i senzillesa. Però si les corbes són sota i anguloses, estem davant persones de naturalesa ardent i agressiva.

La "s" molt tancada és índex de mentalitat escrupolosa i conservadora. Si és oberta: Amor per la novetat, atrevit/da a arriscar-se.

Els marges

a) El marge superior: T'has de fixar si deixa molt o poc espai en blanc.

-Si deixa molt espai en blanc abans de començar l'escriptura sol ser indicador de distància, potser no se sent segur.

-Si deixa poc o nul espai en blanc, significa sensació de proximitat amb la persona a qui escriu: personalitat extravertida, confiança amb la persona a qui s'escriu, o simplement es troba a gust.

b) El marge inferior:

-Si no deixa espai en blanc i exhaureix²⁴ la escriptura fins al final del paper (en el cas d'una carta d'amor amb diversos fulls/ un examen), la persona que escriu se sent molt identificada amb el que diu a la carta o sap concretament el que vol explicar, potser és espontani i sincer .

-Si deixa bastant espai en blanc al final del full (en el cas d'una carta d'amor amb diversos fulls/ un examen) potser sigui una carta més freda i racional, amb sentiments menys espontanis, més racionals o no sàpiga que posar, què dir, no té clar que vol posar.

²⁴ v. *tr./prnl.* Acabar o consumir completament una cosa

c) El marge esquerre: És útil per interpretar la influència del passat en la persona que escriu.

- El marge esquerre absent o petit indica influència important del seu passat, infància, educació. Si el marge creix o s'eixampla acord s'escriu, s'intenta escapar del passat: hi ha una tendència al lliurament creixent cap a la persona que li escriu.

-El marge esquerre gran indica menor influència del passat, el que escriu se sent distant dels seus passat. Si el marge s'estreny acord s'escriu, hi ha algun element d'encongiment, de covardia, timidesa o de introversió en si mateix.

-El marge esquerra irregular: pot indicar emotivitat, vacil·lació, variabilitat²⁵ de caràcter.

d) El marge dret: És útil per indicar l'actitud cap al futur.

-Marge petit o nul: Pot significar una major confiança en el futur i en la relació que es vol iniciar.

-Marge gran jo irregular: desconfiança en el futur, incertesa ...

La signatura

Quan la lletra de la carta i la lletra de signatura no coincideixen: Generalment indiquen que la persona ofereix una imatge diferent de la que realment té de si mateix. Pot ser indicador d'una menor seguretat, desig d'aparentar, o d'una imatge que no respon a la realitat d'un mateix (el que escriu, lògicament).

-Si la lletra de la signatura és més gran que la lletra de l'escriptura de la carta: el que escriu té un molt alt concepte de si mateix.

-Si la lletra de la signatura és menor que la lletra de l'escriptura de la carta: el que escriu la carta té un sentiment d'inferioritat.

²⁵ *n. f.* Qualitat de les coses que tendeixen a canviar o transformar-se .

-Si les línies de la signatura i del text de la carta no coincideixen en la seva inclinació: pot indicar moltes coses: alegria que no se sent, ocultació d'un gran pesar, confiança en vèncer la tristesa, etc.

“les lletres són els símbols que representen els sons del llenguatge. Estan constituïdes: pels traços o parts essencials, i trets o parts secundàries”

5.1.1 Traços o parts essencials

Anomenem l'essencial o l'esquelet d'una lletra, el que constitueix la part indispensable de la seva estructura, també se li coneix amb el nom de magistrals, plens o gruixuts. En general aquestes línies principals tenen el moviment descendent, és a dir de dalt a baix i això correspon major pressió i per tant més gruix, d'aquí la nominació de gruixos.

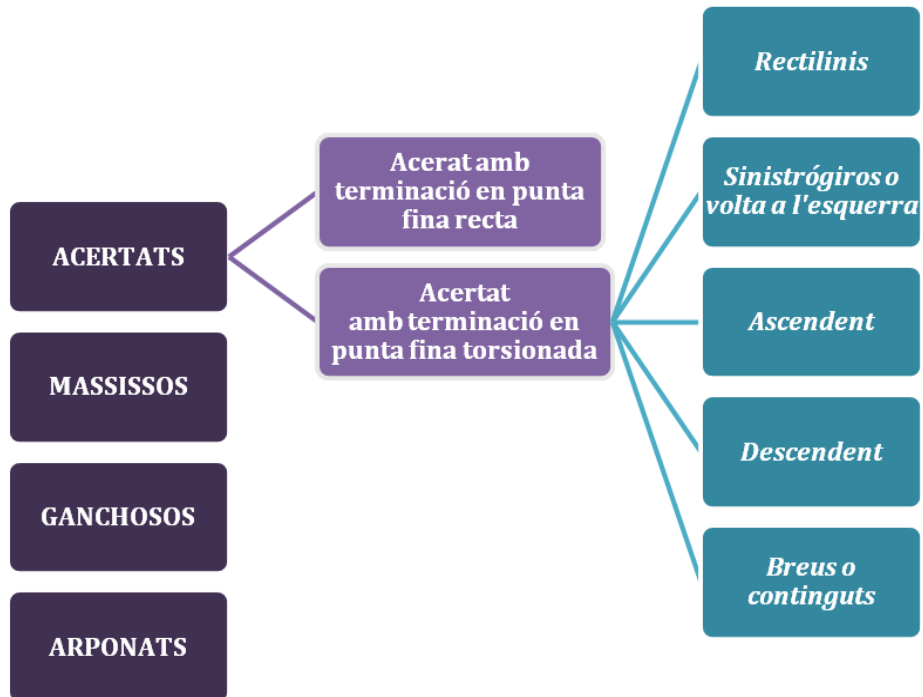
5.1.2 Trets o parts secundàries

Són les línies que no constitueixen part essencial de les lletres i es poden ometre sense que afecti l'estructura o part principal, aquestes parts secundàries apareixen com adorns i són inicials en començar la lletra, finals quan acaba i enllaços, si uneixen, lliguen o enllacen amb els traços²⁶ magistrals de la mateixa o diferent lletra.

Els trets inicials i finals són els ornaments o adorns de les lletres que presenten singularitats o característiques molt especials perquè s'aparten dels trets cal·ligràfics.

²⁶ 3 m. [FL] Part o element d'una lletra que hom escriu sense alçar la ploma.

A continuació es mostren en un esquema resum:

5.1.3 Classificació de les lletres o grup de lletres

a) Majúscules i Minúscules.

Les primeres són capitals o de major grandària, les minúscules de menor dimensió amb relació a les majúscules.

- Les majúscules són normalment entre 3 i 4 vegades més grans que les minúscules i els peus i les crestes (parts baixes i altes de les lletres) mesuraran normalment 2 o 3 vegades la mida del cos central de les lletres.

b) Curtes i excel·lents

Definirem, doncs, lletres curtes, com les que s'ajusten a la caixa d'escriptura i no sobresurten en cap sentit. Exemples: a, i, i, o, m, n, etc). I lletres excel·lents, les que sobrepassen a una o a les dues línies de la caixa d'escriptura. Al torn de les excel·lents poden ser:

-Llargues o excel·lents superiors i inferiors com la: "f"

-Altes o excel·lents superiors (b, l, etc.)

-Baixes o excel·lents inferiors (g, j, i, etc).

5.1.4 Ubicació dins de la paraula.

Una mateixa lletra en una paraula, pot ocupar diverses ubicacions:

Es designen aquestes ubicacions per sub-índex, així en la paraula "COL·LABORACIÓ", en referir a la "O" s'anoten: O1, O2, O3 per esmentar a la primera, segona i tercera "O" respectivament.

INCIAL

MITJANA

FINAL

a) *Signes de puntuació i accentuació:*

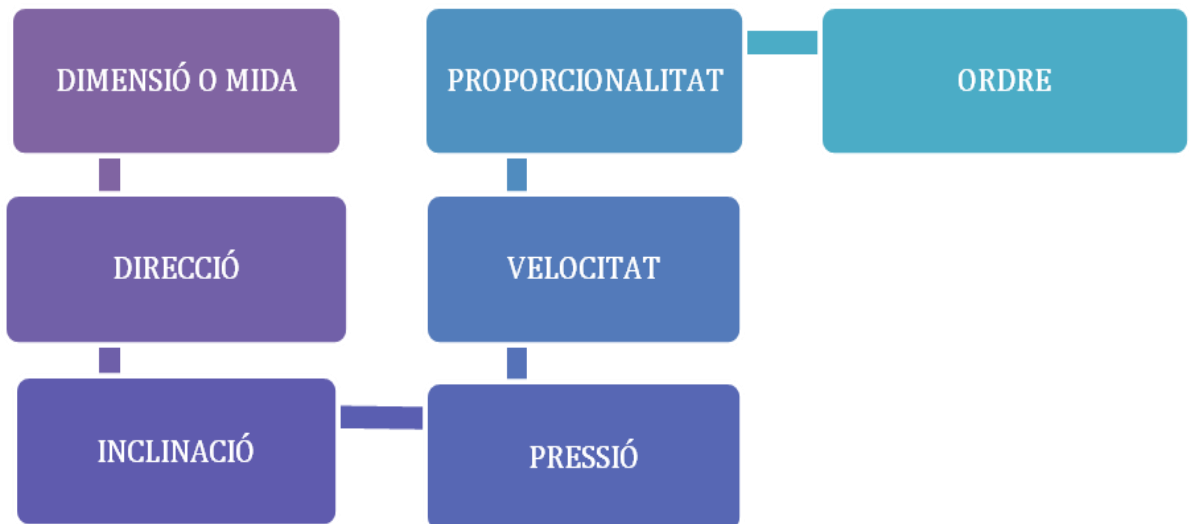
Aquests signes no es poden ometre, per la importància que tenen en l'escriptura i són:

- Comes
- Accents
- Apòstrofs
- Subratllats
- Punts
- Dièresi
- Guions
- Cometes
- Punt i coma, etc.

5.2 Estructura de l'escriptura

Són els elements mal·leables²⁷ o clàssics amb els quals es pot donar a l'escriptura aspectes completament diferents i fins diametralment oposats.

a) ***La mida de l'escriptura i l'autoestima***

²⁷ [Adj] que és poden descompondré.

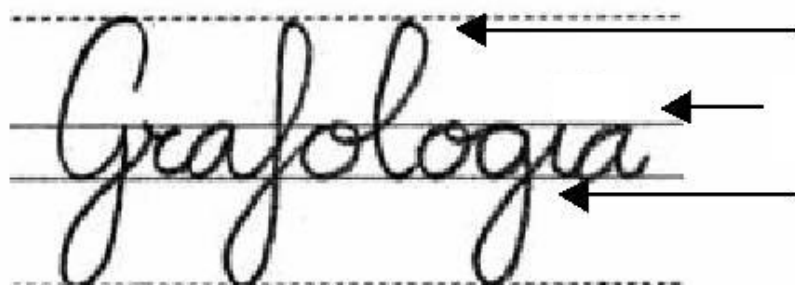
Una de les coses que ens diu la mida de l'escriptura, a més d'altres conceptes que veurem a continuació, és el grau en què ens valorem, en què ens tenim en consideració. I com puc saber quin és la mida de la meva escriptura? Doncs el primer que es necessita és conèixer que en les lletres existeixen diverses parts s'han de mesurar:

-El oval: Correspon a la part central o cos central de la lletra (seria la part rodona de la lletra "a" minúscula per exemple) i es mesura en mil·límetres seguint la inclinació de la lletra, tal i com veurem més endavant.

-Les crestes: Són les parts superiors de les lletres (seria el traçat de la lletra "l" minúscula, o el bucle superior de la lletra "f" minúscula). Les mesurarem igualment seguint l'eix central segons la inclinació de la lletra.

-Els peus: Són les parts inferiors de les lletres (corresponen, per exemple, al traçat de la lletra "j" minúscula o al traçat del bucle inferior de la lletra "f" minúscula). Per descomptat, el mesurarem seguint les mateixes directrius anteriorment esmentades.

Finalment, cal considerar i mesurar de manera independent les MAJÚSCULES. I les mesurarem completes. Doncs bé, quan les lletres mesuren en els seus cossos centrals entre 2,5 i 3,5 mil·límetres estem parlant d'escriptura de mida normal. Entre 3,5 i 4,5 mil·límetres parlem d'escriptura gran. Per sobre dels 4,5 mil·límetres, l'escriptura és molt gran. Per contra, l'escriptura petita mesurarà entre 1,5 i 2,5 mil·límetres i es considera molt petita per sota de 1,5 mil·límetres.

CRESTA

EI OVAL

ELS PEUS

b) Correspondència a nivell psicològic de les mides de l'escriptura

És l'extensió i les sortints del grafisme, en la descripció gràfica la classificació més freqüent és:

- **L'escriptura MOLT GRAN:** Ens parla d'una persona que té un excessiu concepte de si mateixa i corre el perill de caure en l'orgull, a la vanitat. És també molt corrent en persones que tracten de compensar una inseguretats o complex d'inferioritat donant una imatge totalment oposada. De vegades darrere d'un vanitós s'amaga un gran tímid, una persona que pateix tant per la seva inseguretats que tracta d'evitar que se li noti. D'altra banda, serà també una persona el enfocament de les qüestions sigui molt global, sense entrar en detalls.

- **L'escriptura GRAN:** És compatible amb persones amb un alt concepte de si mateixes i tendència al contacte amb els altres, extrovertides i que tendeixen a resoldre els problemes globalment però amb bona organització en el seu treball.

- **L'escriptura NORMAL:** És la típica de les persones que es veuen com són, que és valoren en la seva justa mesura sent conscients de les seves possibilitats, de les seves virtuts i defectes (que tots tenim de tots dos). Són persones amb un nivell equilibrat d'extraversió - introversió i que s'acosten als temes que els envolten tenint en compte tant la seva globalitat com els detalls (sense perdre-hi, però sí en la seva justa mesura).

-**L'escriptura PETITA:** És típica de persones que necessiten major autoconfiança, que no tenen un gran concepte de si mateixes. Es tracta de persones introvertides, poc donades al tracte social en sentit ampli-, detallistes, minucioses, callades, observadores, de gran prudència i de poques paraules (però precises normalment). De vegades podem trobar també aquesta escriptura en persones gasives.

- **L'escriptura MOLT PETITA:** Reflecteix un cas extrem d'introversió. Es tracta generalment de persones en extrem observadores i detallistes, molt minucioses, fins i tot massa. En un sentit negatiu, aquesta escriptura tan petita pot estar reflectint angoixa a nivell psicològic i sol donar-se en persones avaricioses o, si més no, poc despreses.

-**Augments bruscos de mida:** De vegades ens trobem que al llarg d'un cos d'escriptura apareix un augment brusc de grandària, normalment en una determinada lletra i només en ella. En aquests casos estem davant d'una persona que pot presentar autèntiques explosions en la seva emotivitat, normalment en sentit negatiu, explosions d'un geni difícilment

controlat o que, per no ser correctament canalitzat, que surt en el moment i de la manera menys adequada i inesperada; són persones que corren el perill de ser massa agressives i violentes.

c) Creixent o decreixent

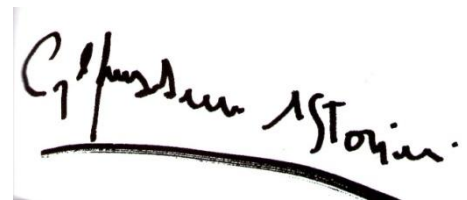
Són dos conceptes clarament identificables i totalment oposats. En el cas de l'escriptura creixent ens trobem amb un tipus de lletra que va augmentant la seva grandària al llarg de cada paraula (vegeu la il·lustració que incloem com a exemple gràfic). En canvi, en el cas d'una escriptura decreixent la grandària de la mateixa es va fent menor al llarg de la paraula (vegeu la il·lustració corresponent).

- **Creixent:** Doncs bé, la correspondència psicològica d'aquestes característiques és la següent: aquells que tenen certa tendència a la ingenuïtat i una gran capacitat de sorpresa. Sol tractar-se de persones bondadoses i confiades, de vegades massa, podem dir que necessitarien ser una mica més analítiques, més crítiques.

- **Decreixent:** Quant a les persones la escriptura és decreixent cal dir que la seva grafia es correspon amb personalitats on predomina l'observació i l'anàlisi prudent. Solen ser persones amb gran capacitat de judici crític que poden arribar, en casos extrems, a la desconfiança.

signatura creixent

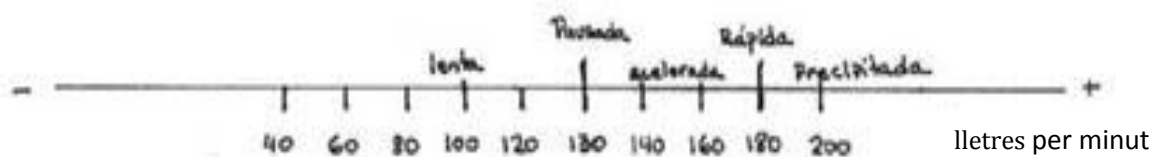

signatura decreixent

d) Velocitat.

És la celeritat amb què es traça un escrit. La velocitat és el resultat de la destresa o pràctica d'escriure i per contra la inexperiència de l'escriptent es manifesta per la lentitud. No obstant això, la lentitud pot ser fingida d'una persona que domina la conducta d'escriure. El que no pot passar és que un inexpert imiti la destresa o l'habilitat d'execució gràfica de l'expert.

Les velocitats que es donen en l'escriptura presenten les següents característiques:

Escriptura velocitat ràpida.

(unes 180 lletres per minut)

Aquí podran estar presents la cultura, el bon nivell intel·lectual. Subjecte d'activitat viva i espontània, té confiança en si mateix, expansiu, de sensibilitat oberta cap als altres.

Si aquesta velocitat ràpida es presentés en un escrit complicat i de gestos gràfics seria dels aspectes esperats, ja que estarem davant d'una persona més agitat que actiu, impulsiu, imprudent i irreflexiu. Aquesta mateixa persona fuig de si mateix i depèn molt de les circumstàncies externes.

Exemple d'escriptura ràpida que mostra frases repetides: "If you have a alternate quality please inform. What's A her comers could be appreci." La lletra és molt compacta i difícil de llegir.

Escriptura velocitat ràpida

Escriptura velocitat lenta

(no passarà les 100 lletres per minut)

En general, aquest tipus d'escriptura mostra una major reflexió, persona detallista i amb un major realisme de la vida.

Amb un ambient Positiu: Actitud reflexiva, prudent. Memòria perceptiva. Naturalesa calmada, serena, passiva. Subjecte poc impressionable.

Amb un ambient Negatiu: Lentitud, pesadesa en l'acció, malaptesa. Subjecte mancat de valor, manca de voluntat.

Handwritten text in Spanish: "Durante todos estos años hemos pensado que la gente venía y no fue así. ¿Cómo no imaginarlo?"

Escriptura velocitat lenta

Escriptura velocitat pausada o normal.

(entre 100 i 130 lletres per minut)

Aquí la persona percep i observa la realitat en una forma menys passiva que l'anterior, les seves determinacions són més ràpides. Hi ha una intel·ligència mitjana, observadora i reflexiva.

Es condueixen amb certa sobrietat en les seves activitats, amb certa precisió.

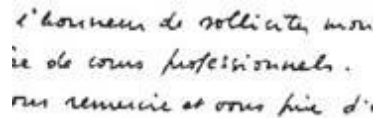
Handwritten text in Spanish: "Lauimos a la escuela, luego auto rojo de alguien cono y paramos para ver quien era"

Escriptura velocitat pausada

Escriptura velocitat accelerada

(unes 150 lletres per minut)

Aquí tenim una escriptura que ronda entre pausada i ràpida. Podríem estar davant d'una persona amb bona activitat general. Aquesta velocitat accelerada s'extraurà de l'escriptura ràpida el dinamisme, i de l'escriptura pausada el control i la concentració.

L'honneur de solliciter mon
ie de cours professionnels.
est remercié et vous prie d'

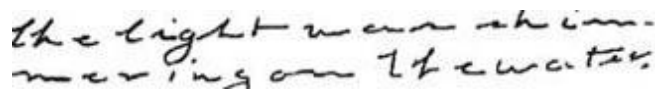
Escriptura velocitat accelerada

Escriptura velocitat precipitada

(superior a 200 lletres per minut)

Identificarem aquest tipus d'escriptura perquè generalment es presenta de manera gairebé il·legible. Substitueix moltes lletres amb una simple línia o ratlla. Hi seran presents lletres inacabades, confuses, desordenades.

Això ens indicarà manca de mesura, falta de reflexió, hi haurà impulsivitat, frivolitat, lleugeresa i superficialitat.

the light was shining
over the water.

Escriptura velocitat precipitada

Escriptura velocitat irregular

Aquí, en un mateix escrit, s'alternen la pausa i la precipitació.

En grafologia es diu que és una escriptura elaborada com als salts, amb grans i notòries diferències dins de l'escrit. Persona vacil·lant, amb molts dubtes, inconstant. Presència d'agitació, angoixa, amb un evident desequilibri nerviós.

El desajust que existeix entre el conscient i l'inconscient provoquen la presència d'intranquil·litat en la persona.

Handwritten text in irregular cursive script: "la mano de mis / un vudadas que / y cuando esto esté". The letters are of varying sizes and the spacing is uneven, illustrating the concept of irregular velocity.

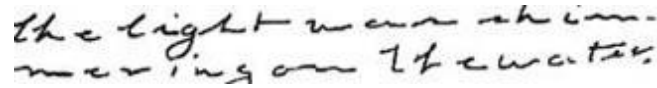
Escriptura velocitat irregular

e) Escriptura uniforme o irregular

- **Uniforme:** Ens trobem davant del que anomenem escriptura uniforme quan la mida de les lletres es manté pràcticament igual al llarg de la paraula i de l'escrit. Per descomptat, estem considerant la grandària de les majúscules entre si i dels cossos centrals de les minúscules entre si igualment (recordeu que al número anterior vam explicar el concepte de cos central). El seu perfil psicològic correspon al d'una personalitat equilibrada, reflexiva, ordenada i constant en què la prudència i l'ordre es fan evidents. Com sempre, la mateixa característica a nivell psicològic pot ser negativa si es dona en excés, i així, les persones la escriptura és clarament uniforme poden caure en la rutina, en l'absència total de fantasia i presentar certes dificultats per adaptar-se a l'ambient que els envolta per excés de rigidesa.

- **Irregular:** Per contra, una escriptura és irregular quan la mida de les lletres dins de la paraula canvia constantment. A nivell psicològic, aquesta característica grafognòmica assenyala a persones molt emotives, amb una gran càrrega de sensibilitat. En el cas que l'escriptura sigui molt irregular, les característiques psicològiques corresponents es veuen accentuades i en aquest cas estarem davant d'una personalitat la emotivitat es descontrola

fàcilment, amb una marcada inseguretats i inestabilitat a aquest nivell; són persones que tan aviat es valoren positivament com se senten inestables i insegures.

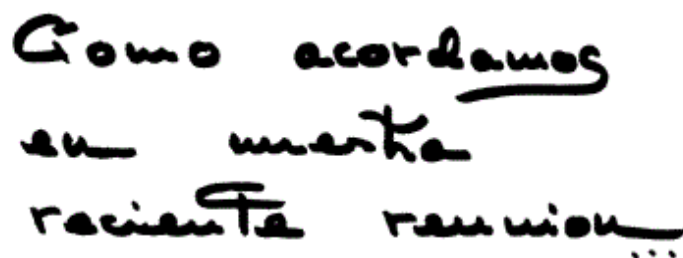
Exemple d'escriptura irregular

f) Escriitura adornada

Les persones que tendeixen a fer aquest tipus d'escriitura agrada incloure-hi traços innecessaris buscant un efecte estètic, un adorn, una cosa que normalment apareix de forma predominant en les majúscules.

- Interpretació psicològica: Diu a aquells que així escriuen que es tracta de persones amb gran imaginació que busquen causar efecte amb les seves creacions. Solen ser persones simpàtiques, amb do de gents, molt pendents dels detalls, sobretot pel que fa a l'estètica, tant en l'àmbit del tracte social com en l'àmbit creatiu.

Però si apareix aquesta característica en excés podem trobar-nos amb una interpretació negativa, en aquest cas aquest tipus d'escriitura estaria reflectint una personalitat vanitosa, superficial, amb tendència a les exageracions, possibles deliris de grandesa i tendència a la mentida.

Exemple d'escriitura adornada

g) Escriptura estranya

- Escriptura estranya: Trobem traços superflus i adorns sinó que podem apreciar un traç de vegades poc clar en certs trets de l'escriptura. Diguem que l'aparició d'adorns i peculiaritats en el traçat d'algunes lletres les fa difícilment identificables si no estan en un context. Es tracta d'una característica que va més enllà de l'originalitat en el traçat o, per dir-ho, que desborda el que podria anomenar-se "un traçat molt personal".

- Interpretació psicològica: És evident que ens trobem davant d'una personalitat que tracta de cridar l'atenció, de ser original per sobre de tot, també és una persona de gran capacitat creadora, gran capacitat per al disseny en tots els camps, algú que sol trencar motlles i a qui, a més, li encanta fer-ho. Suposo que en aquest moment alguns dels lectors estaran imaginant com pot ser l'escriptura d'algun conegut director de cinema o d'alguna coneguda dissenyadora de moda... Però aquesta característica portada a l'extrem (ja se sap el que passa amb els extrems) dona com a resultat la típica persona que es passa d'original, que és ja clarament extravagant i a més li encanta ser-ho perquè ho necessita per autoafirmar; algú que necessita cridar l'atenció com sigui, sortir del normal, enfrontar-se a l'establert, rebel·lar fent el màxim soroll possible. Sol ser gent que, normalment, tracta de superar la manca de seguretat en si mateixos, algun complex d'inferioritat.

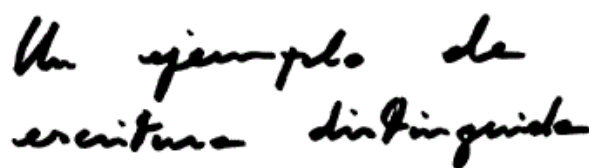
~ Sr. D. Pascual
Gonzales Murillo...

Exemple d'escriptura estranya

h) Escripura Vulgar

Seria el concepte oposat a l'escripura distingida. En aquest cas ens trobaríem amb una lletra on el seu autor demostra poc domini de l'escripura, podent aparèixer manca de claredat, manca de proporcions gràfiques i un aspecte de conjunt poc equilibrat, poc net.

- Interpretació psicològica: Ens trobem que aquest tipus d'escripura és clàssica i normal en els nens petits i també en persones que no han tingut l'oportunitat de conrear molt l'escripura. Sol acompanyar trets psicològics com el sentiment d'inferioritat o les persones excessivament desconfiades per inseguretat.

The image shows a handwritten sample of 'distingida' (refined) script. The text reads 'Un exemple de escripura distingida' in a clear, elegant cursive style with well-defined letterforms and consistent spacing.

Exemple d'escripura vulgar

5.3 Variació de l'escripura

Les variacions de l'escripura són els diversos signes dissímils al model cal·ligràfic que l'escrivent deixa en l'escripura, poden ser permanents, quan les variacions són constants en la grafia genuïna d'una mateixa persona i té molta importància per a la identificació escriptural. També en trobem de Transitòries, són les variacions que apareixen en un moment o període determinat, per influències endògenes o exògens, ja sigui involuntaris i / o voluntaris.

- Voluntaris, constitueixen modificacions generalment fraudulentas,

- Involuntaris, com a conseqüència del material que s'utilitza, al factor somàtic i / o psíquic de l'escrivent.

En aquest cas en realitzar l'anàlisi de l'escripura debitada comparativament amb les autèntiques, es requereix tenir en compte la possible causa pertorbadora, sent indispensable

que l'expert tingui a la vista mostres gràfiques traçades en diferents moments o èpoques. Causa pertorbadora, és la que modifica involuntàriament l'acte d'escriure, i són:

a) Causes materials.

Paper, influeix la qualitat, el gruix, mida, setinat, encolat, etc. Instrument escriptor, és l'objecte que conté la substància colorant o tinta, com: plomissols, llapis, guix, etc.; Sent actualment el de major ús la tinta del bolígraf, per tant anem a desenvolupar les característiques d'aquest objecte en el capítol posterior.

b) Causes somàtiques.

Es refereixen a certes malalties com l'epilèpsia, paràlisi general progressiva, també com a conseqüència de traumatisme, etc.

c) Causes psicològiques.

De la mateixa manera influeixen els diferents processos psicològics en la conducta d'escriure, i aquests són estudiats amb el nom d'afàsia (agrafies i diagrafies).

En altres casos l'anàlisi de l'escriptura està en relació a la personalitat de l'escriptor.

6. LA SIGNATURA

La signatura és l'escriptura, abreujada o no, del nostre nom. Cada persona decideix si apareix amb un o dos cognoms, o només amb el nom de pila, i també si rúbrica o no. Pot o no ser llegible i és habitual que vagi evolucionant al mateix temps que la persona. Representa la intimitat personal.

La rúbrica és un dibuix inconscient, proper a la signatura, que normalment acompanya i simbolitza els mecanismes psicològics de defensa, sota els quals es protegeix la nostra intimitat.

Parlem de signatura quan ens referim, bàsicament, al conjunt de signatura i rúbrica. Si entrem en el detall de l'anàlisi grafològic és quan ens podem fixar que ens referim a cadascuna d'elles i les separem.

6.1 L'importància de la signatura

La signatura és molt important en el món de la grafologia, i en conjunt en l'escriptura. És important saber que el conjunt d'un breu text amb la firma és consolidat molt més la finalitat d'anàlisi que no pas amb la signatura sola, ja que no ens podem guiar d'un sol exemple. Podem dir que necessitem els dos elements, text i signatura, per treballar de manera fiable. La opinió que podrem donar serà verbalment (mai per escrit) i fen-ho amb precaució i amb reserves, ja que són habituals les contradiccions que posen en manietat signatura i escriptura.

6.1.1 Què diu la nostra firma de nosaltres?

La nostra signatura està relacionada amb el nucli de la mateixa: La Identitat Personal. La signatura representa el sentiment real de percepció pròpia i autovaloració que el propi individu vol per a si i que desitja per a un mateix. És a dir, la signatura és una síntesi del que és i del que vol ser cada persona i ho fa a través de la signatura. L'estudi de la signatura mai s'ha de fer aïllat, i el grafòleg ho ha de fer a partir d'una mostra obtinguda de text i de la signatura per realitzar un estudi "científic", per analitzar-lo i treure-hi les conclusions oportunes.

6.1.2 Quina diferència hi ha entre el text i la signatura en la interpretació grafològica?

El text i la signatura informen sobre dues coses diferents. El text, per una part, permet analitzar com és la persona i com es mostra en la seva relació amb els altres, tant a nivell professional com social. Per contra, la signatura es relaciona amb la identitat de l'individu. Per exemple, la mida de la lletra del text i la grandària de la signatura no es poden interpretar de la mateixa manera. Si en el text, la mida de l'escriptura té relació el grau d'expansió del subjecte, la mida en la signatura representa el sentiment real de percepció pròpia i autovaloració que el subjecte vol per a si i el seu àmbit personal. Quan l'estructura del text i la de la signatura coincideixen, això revela que la personalitat de l'individu està en harmonia amb la seva naturalesa més profunda. Trets de la signatura Llegibilitat: aquest tret informa sobre el grau de necessitat que sent el subjecte de mostrar o exterioritzar la seva personalitat i els seus sentiments. Simplicitat, complexitat i l'estètica: revela la claredat i la capacitat de introspecció i el sentiment d'unitat interior. Per exemple, una signatura molt complicada feta amb molts traços i formes antagòniques mostra a una persona complexa i de difícil accés als altres i que a més, té lluites internes en el ambient personal.

7. RÚBRICA

El terme de “rúbrica” prové del llatí *rubrum* (vermell), perquè antigament es posaven en aquest color i sota l’assignatura les paraules *scripsit, signavit, recognovit* per certificar l’autenticitat de la signatura. Amb el temps aquestes paraules es van anar desfigurant fins a convertir-se en uns gargots personals sense regla fixa dels quals sorgeix la rúbrica actual.

Es tracta del dibuix inconscient que acompanya (o de vegades, substitueix) la signatura. Segons la seva ubicació, forma i mida representà el grau d’autoprotecció, independència, seguretat, adaptació, maduresa, confiança, egoisme, suspicàcia, rebuig a la vida social, angoixa, sentiment de culpa, fracàs i fantasia que cada subjecte posa en marxa com a mecanisme per evadir-se, adaptar-se o conviure amb la realitat que l’envolta i que necessita afrontar amb la seva personalitat.

Actualment, es rubrica la major part dels països occidentals, trets els anglosaxons que han suprimit la rúbrica (i amb aquesta un element i sovint molt revelador per al grafòleg). Anomenem signatures simbòliques aquelles en les quals el conjunt de signatura i rúbrica adopta formes més o menys esquemàtiques que, per tenen a veure amb temes professionals de qui signa, amb aspectes emocionals o amb gustos (aquestes similituds poden ser reconegudes, i l’autor pot ser-ne conscient o no). Per exemple: rúbrica en forma de clau de sol estirada (gust per la música, temperament sensible), rúbrica en forma de cor (profundes vivències amoroses en el sentit més ampli), en forma fetal (excés de dependència que busca seguretat).

7.1 Interpretació

Si la rúbrica es troba propera a la signatura es tracta d’una persona amb capacitat de connexió social, mentre que la llunyania representa una certa distància social. Si s’executa amb anterioritat implica planificació i reflexió abans d’iniciar les tasques a fer. Si la rúbrica envaeix el text hi ha certa tendència a ocupar terrenys als altres. En moltes ocasions, resulta difícil, o gairebé impossible –a no ser que es vegi fer- saber si la rúbrica s’ha fet amb anterioritat o no.

Diem que una rúbrica és gran quan ocupa un volum molt superior a la signatura i significa que la quantitat d'artificis que fa l'individu per protegir-se són molt elevats, encara que potencialment seran més fàcils de conèixer.

Les signatures sense rúbrica s'acostumen a associar a la ingenuïtat i a la senzillesa però també poden significar personalitat forta o bé mediocre. També poden ser persones que, coneixent el primer significat (grafòlegs) han eliminat signatura. Per tant una firma sense rúbrica, en principi, no ens dóna massa informació, sobretot, si no la podem comprar amb la lletra.

La interpretació dependrà de la intensitat i la part del nom que ratllin. Pot significar des de desig de millorar certs aspectes de la personalitat, fins a un rebuig important, conscient o inconscient, d'alguns dels seus aspectes. La interpretació també canvia segons la part que estigui ratllada, o si no és una línia que ratlla sinó una espiral que encercla, per exemple.

8. CASSOS PRÀCTICS (METODOLOGIA)

"Com més comparo uns amb uns altres els diferents escrits que fins a mi arriben, tant més s'afirma en mi la idea que tots ells poden considerar-se com expressions i expansions del caràcter", per LAVATER escrivint a GOETHE.

"La grafologia és una ciència d'observació i un art d'interpretació", per Suzanne BRESARD

Per a un professional pot ser fàcil esbrinar amb una simple ullada les característiques més bàsiques d'una persona, però al llarg de l'anàlisi la cosa es va complicant i moltes vegades poden no arribar a coincidir al 100% tenint que anul·lar trets psicològic, i en molts casos, físics de la persona, i obtenint poc material per poder determinar comportaments i trets grafològics. En el meu cas m'he basat en trets superficials tot i aprofundint-hi en alguns aspectes.

En l'annex C hi podem trobar les enquestes formulades a persones de diferents sexes i edats, amb característiques gràfiques diferents (dretans i esquerrans).

He intentat aprofundir en aquelles persones que coneixia anteriorment, sent més fàcil l'extracció d'informació. Al llarg de l'anàlisi no em centraré en trets molt concrets però si que es rellevaran els trets més bàsics de la persona a través de la seva grafologia, observant com la seva maduresa en la lletra no fa que varii simples característiques psicològiques o costums. En els textos s'inclouen les signatures dels participants, el que caracteritza i fa més complet el fragment.

Cal dir que els resultats dels anàlisis seran sempre relatius, aproximats; serviran per descriure la personalitat de l'autor d'un escrit, però per si mateixos no podran diagnosticar trastorns o actituds a les que s'han de posar fre.

A continuació podem veure la taula dels participants d'aquest projecte, masculins i femenins, de diferents edats i característiques gràfiques.

PARTICIPANS MASCULINS	PARTICIPANS FEMENINS	EDAT	DRETANS/ ESQUERRANS
	Aïda Abelleira Casals	17	Dretana
	Ariadna Abelleira Casals	17	Dretana
Josep Abelleira Cando		44	Dretà
Josep Abelleira Gonzalez		75	Dretà
	Ester Casals Mellado	41	Dretana
	Núria De la rosa Mudarra	16	Dretana
	Berta Izquierdo Cano	16	Dretana
Oriol Marquez Tejano		17	Esquerrà
	Marina Martínez Almansa	17	Esquerrana
	Teresa Pagès	50	Dretana
	Laia Salvans Casòliva	17	Dretana
Guillem Santesmasses		17	Esquerrà
	Alba Vilalta Carrera		Dretana

*Participants. En l'anàlisi de grafologia. *a l'annex C podeu trobar els textos de tots ells ja que no tots el he analitzat.*

8.1 Procès metodològic

"Hi ha una íntima relació entre el caràcter, la intel·ligència, l'ànima, les sensacions emocionals del ser humà, i la seva escriptura", per GOETHE.

"La grafologia reposa sobre bases certes, ha passat amb èxit experimental diverses proves (les de Binet), té les seves lleis, el seu mètode i la seva classificació; no té res d'ocult i pot aprendre's, pel que no se li pot negar el títol de ciència de l'observació", per J CRÉPIEUX-JAMIN.

Després de valorar a partir d'una enquesta de trets personals* caracteritzacions bàsiques de la persona per poder facilitar l'anàlisi, s'haurà de realitzar un de més detallat de diversos aspectes importants en la grafoanàlisi, per determinar com és el participant a través de la seva lletra.

Seguidament he decidit començar el meu estudi centrant-me en quatre persones de diferents sexes, edats, dretans o esquerrans, tenint un total de 4 persones (tot i que la primera es tracta d'un projecte que tenia començat i no és va poder acabar, tot i que l'he inclòs i analitzat sense el test personal). Després de que hagi obtingut la informació suficient de les mostres que he analitzat i hagi pres nota dels aspectes gràfics importants que es deuen tenir en compte, procediré a redactar l'informe adient. No es tracta d'un treball senzill, ja que es precis donar forma a les diferents impressions que he tingut al llarg de l'estudi i conferir-les un sentit unitari.

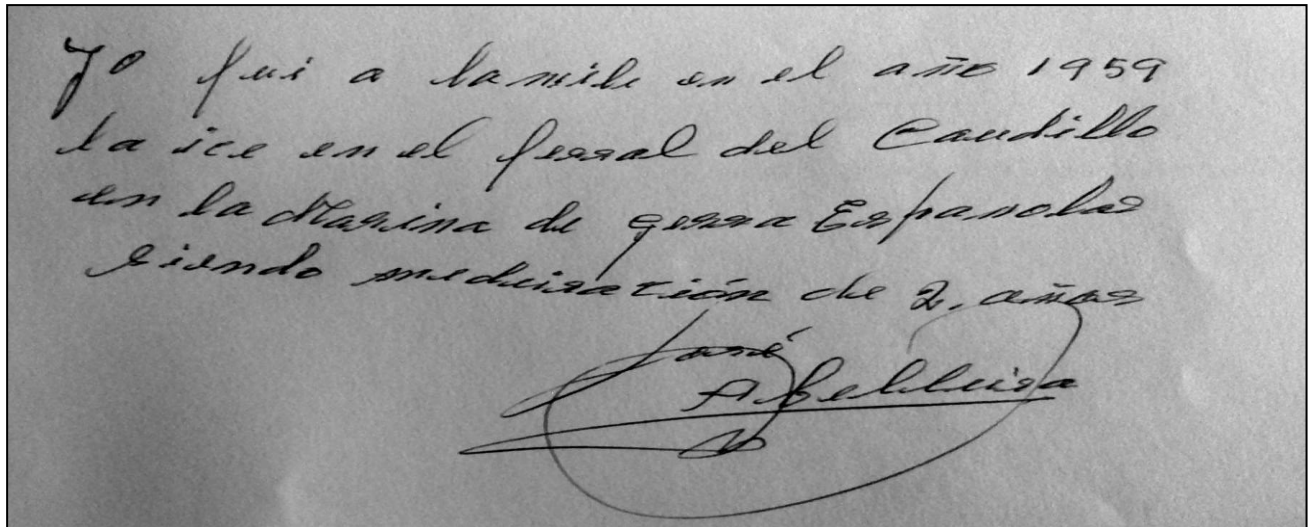
A més, en no pocs casos s'aprecien trets no gaire agradables en el perfil de la persona però que deuen ser representats de la manera més rigorosa, precisa i sense ser gaire explícits o ofensius. Seguit al anàlisi de les 5 lletres en total hi ha la comparativa de dues lletres d'edats diferents de la mateixa persona podent extreure trets comuns, tot i variant la lletra.

En els altres casos he seguit un criteri precís a alhora de classificar l'informació i interpretar-la: PERSONALITAT, INTEL·LECTE, SOCIEABILITAT, AFECTIVITAT i PERFIL PROFESSIONAL*.

**a l'Annex C, juntament amb els textos de tots els participants es pot trobar l'enquesta formulada i amb la que he fet possible l'anàlisi dels textos grafològics.*

a) Comencem amb l'anàlisi de les lletres del fragment i la signatura

Text: A

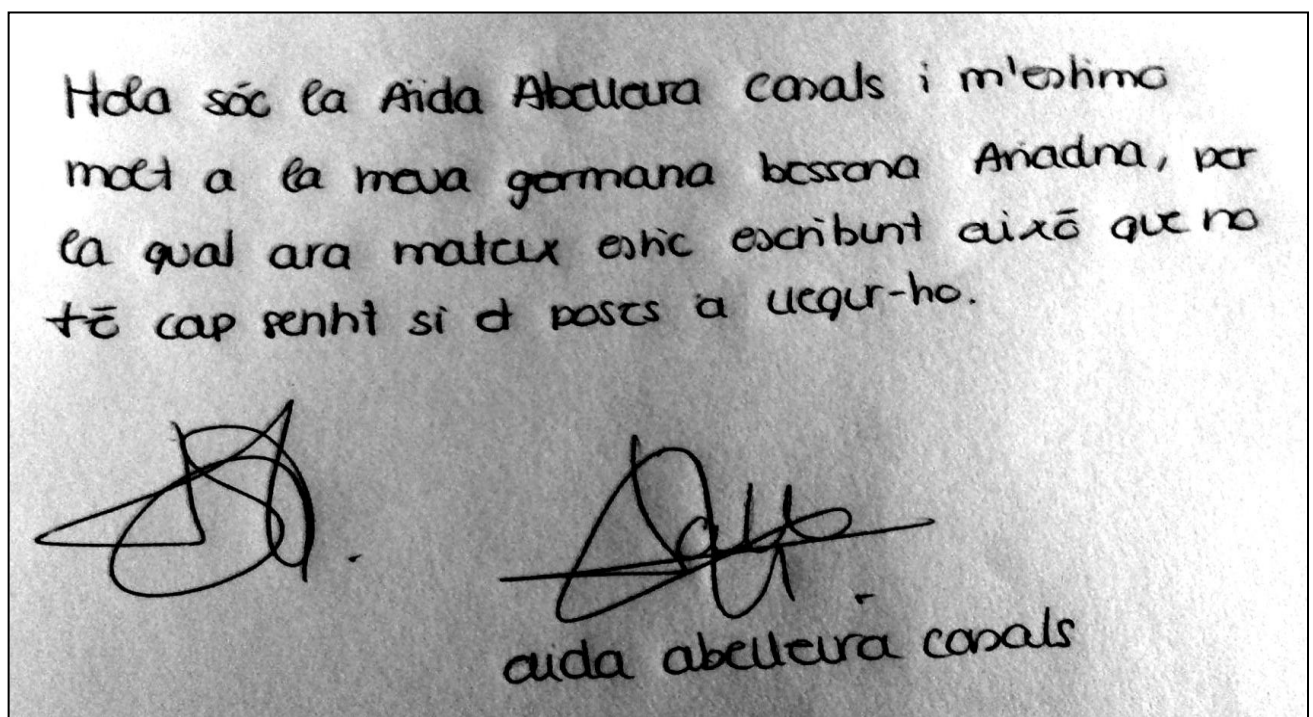

Lletra de Josep Abelleira Cando, 75 anys.

La escriptura de J.A.C, un home gran, revela una intel·ligència viva i una gran rectitud moral. Es destaca una escriptura ordenada i sòbria. També podem observar com les lletres tenen una forma bastant triangular el que indica que té un caràcter inflexible, tenaç i obstinat, que moltes vegades pot ocasionar series dificultats de adaptació. La mida de les lletres del fragment les podem catalogar com a mida uniforme, el que ens expressa que l'autor sol ser constant i estable, la inclinació de la lletra indica que manté un equilibri emocional, amb gran tranquil·litat i satisfacció en els seus objectius i la seva forma de pensar. La inclinació denota que la persona és comunicativa i participativa, té iniciativa i esta oberta al futur, i centrant-nos una mica en la pressió en què és reflecteix el fragment és tova, indicant que la persona és insegura de sí mateixa i posseeixen un caràcter fort, persuadiu i dominant. Quan la velocitat en la qual s'escriu és lenta (com en aquest cas) indica que l'autor, sol utilitzar la presencia de adorns, de rectificacions constants. Els gestos regressius cap a l'esquerra, posseeixen un caràcter de poca reacció en moments determinats. Per concloure, aquesta escriptura és progressiva indican que la persona és activa.

Pel que fa la firma podem determinar que no hi ha cap diferència de lletra ni estructura entre el text i la firma, mostrant que la persona mostra un comportament similar tant a la vida pública com en la privada, sense poder arribar a pensar que oculta alguna cosa i si no ho sigues tampoc hi hauria res que témer ja que es podria preveure els seus canvis d'humor amb seguretat. Per acabar, la firma, a la part dreta, de la pàgina sol classificar a la persona com curiosa.

Text B

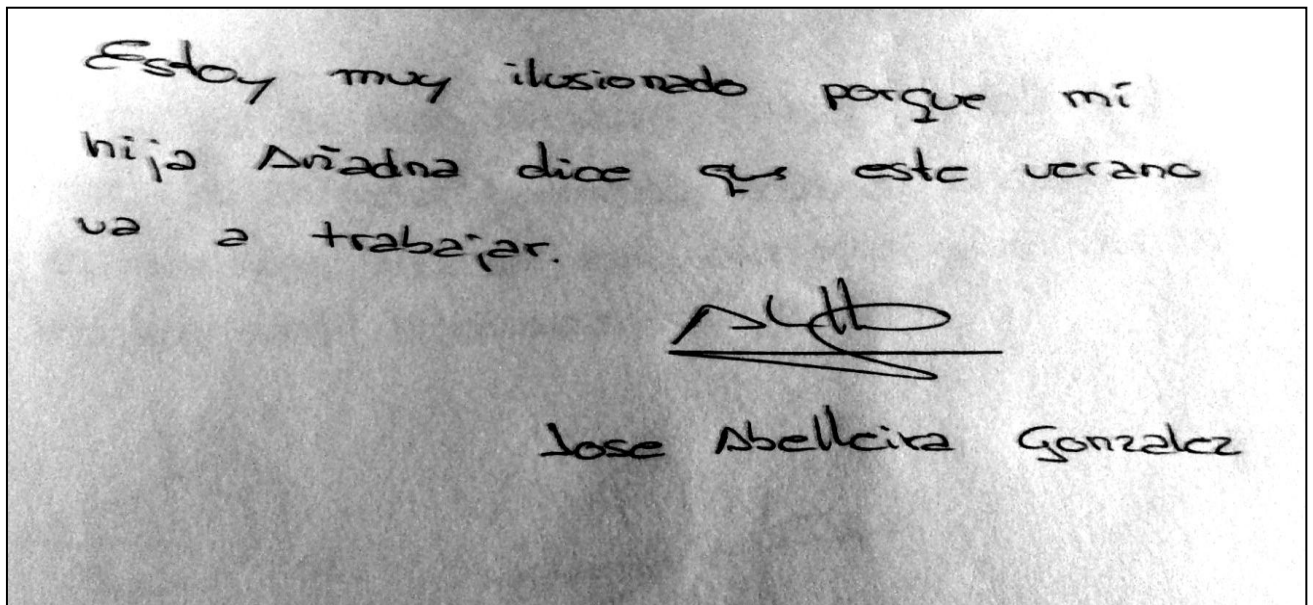

Lletra d'Aida Abelleira Casals, 17 anys

La escriptura de A.A.C, una noia adolescent, revela clarament una intel·ligència encarada cap a la perfecció i una gran actitud sincera y personalitzada. En La ordenació de les lletres ens fa veure com es tracta d'una jove molt estricte i amb les coses clares, com també en ho destaca en la forma arrodonida de moltes lletres principals. L'escriptura és de mida mitjana i uniforme indica que l'autora sol ser constant i estable. Cal recalcar una escriptura ascendent, on la línia puja i on qualifiquem a la persona que l'ha escrit d'un gran optimisme en la vida, preparada per qualsevol repte. Una gran confiança en si mateixa destaca per damunt de caure en l' autocomplaença, tot i que posseeix una força de voluntat i una

ambició necessàries com per intentar superar-se cada dia. També ens diu que no és excessivament comunicativa en l'aspecte social, tot i que s'esforça per fer-ho, és equilibrada i responsable en tots els sentits i mostra gran atenció per lo desconegut. No es compromet ni participa gaire en la vida comunicativa, ja que esta més centrada en les circumstancies del present que oberta a les innovacions del futur. En aquest cas l'autora té una pressió ferma i nodrida, on es pot apreciar molt bé el solc gravat en el paper al escriure, indicant que té molta energí, és vital i de bon caràcter, tot i que la seva escriptura sigui precipitada i extraient-hi que a vegades pensa massa ràpid, reflexiona poc i es deixa emportar amb massa facilitat per els seus impulsos, tot i que se n'empanadeix i n'és conscient. La lletra lligada fa constar que manté les seves idees, actituds i sentiments contra el vent fins aconseguir realitzar els seus projectes. Pel que fa a la firma expressa flexibilitat i amabilitat, també indica suavitat i imaginació.

Text C

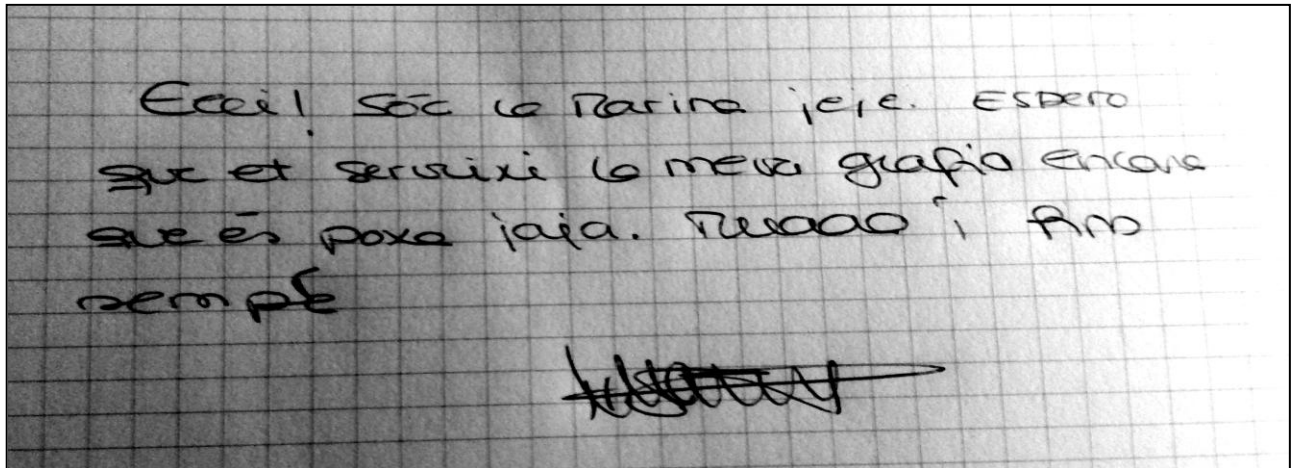

Lletra de Josep Abelleira González, 44 anys

La escriptura de J.A.G, un home madur, revela una persona tenaç. L'estructura que podem veure en el fragment és ordenada, ja que totes les paraules segueixen una forma de les

lletres amb trets personals com és en el cas de la “a”, observant en la mateixa la seva estructura angular a la que ens porta a determinar té un caràcter inflexible i obstinat que moltes vegades poden ocasionar series dificultats d’adaptació, tot i que no li preocupa massa. Pel que fa a la mida, podem comprovar que és tracta d’una escriptura mitjana indicant una necessitat d’expansió més mesurada i una apreciació més ajustada a les seves capacitats i a les seves limitacions. Destaca la escriptura rebaixada, indicant naturalitat i senzillesa, el que destaca més alhora de relacionar-se amb l’entorn. La persona que sol escriure d’aquesta manera acostuma a ser afable i silenciosa, a vegades. No sol pronunciar-se sobre res i treballa amb paciència i tenacitat, ja que li compensa en la vida personal. Però, moltes vegades, qui escriu d’aquesta manera no es valora i tendeix a ser submís, el que correspon a la manera de pensar quan es troba mancat d’ànims. Podem classificar com discontinua quan cada lletra es recolza en una altra, sense tocar la línia, indicant constant nerviosisme i tensió en moments d’angoixa. Els autors normalment tenen una emotivitat inestable, tot i que no pateixen trastorns greus de conducta, però extreuen el seu mal geni amb facilitat sense importar l’entorn. L’escriptura descendent és típica de persones amb sensació aguda de cansança i atonia. Potser es tracti de un estat passatger, per una infermetat o una situació d’estrés, fins i tot una alteració del son, com en el cas d’estar patint un moment baix d’ànims. Una escriptura ràpida ens indica, per últim, que la persona és àgil mentalment i actua de manera decidida i dinàmica, el que ens mostra una gran capacitat. Sol ser receptiva al que passa al seu voltant, el que facilita la seva tasca a la hora de desenvolupar-se. Moltes vegades aquestes persones, gracies a la seva capacitat de reacció, troben solucions a qualsevol tipus de problema amb bastant rapidesa, pel que solen gaudir d’un notable optimisme que els ajuda a encarar la vida amb mires més àmplies, sense descuidar-nos que el seu grau d’orientació és molt estable. Pel que fa a la firma podem classificar-la com persones seductores i amistoses.

Text D

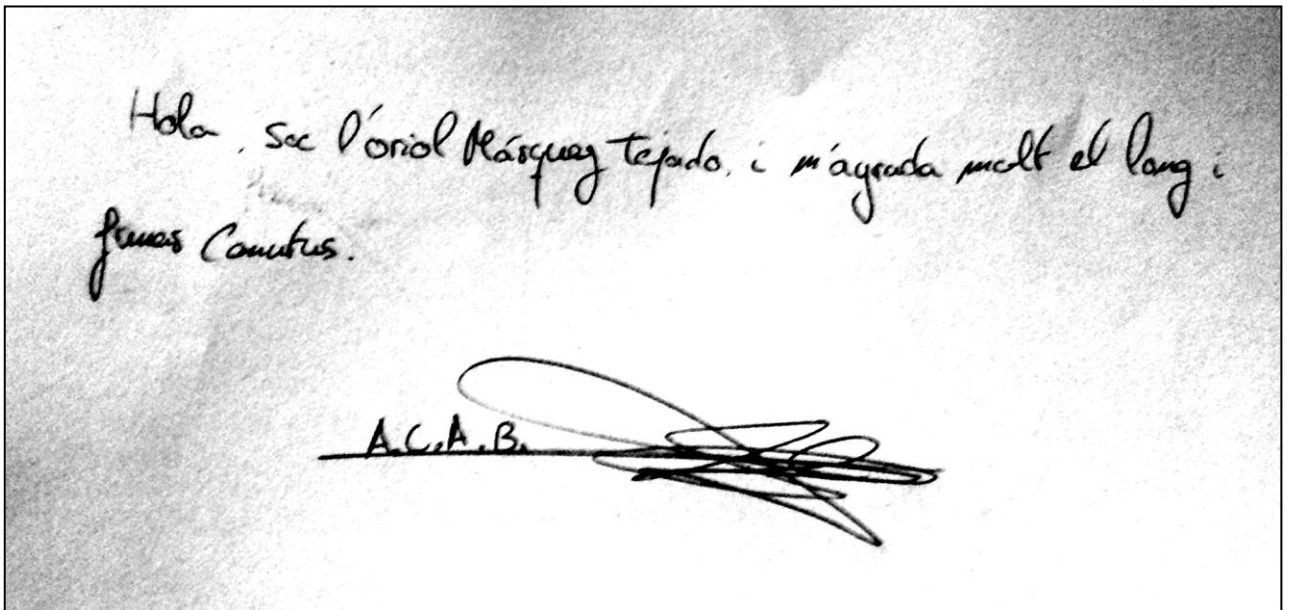

Marina Martínez Almansa, 17 anys. Esquerrana

La escriptura de M.M.A, una adolescent, ens revela l'adaptació en situacions. Es tracta d'un fragment amb escriptura ordenada i arrodonida, el què indica un tarannà pacífic i reposat. Indica que no té cap problema amb l'entorn, al qual s'adapta perfectament. La mida de l'escriptura indica que sol posseir un caràcter més apetible i tolerant, ja que és capaç de ficar-se per sobre les circumstancies i disculpar els malentesos que poden sorgir amb el tracte dels demés. Tot i que la tolerància pot convertir-se, a vegades, en supèrbia, de forma que ,en qüestió es considera superior a les que la rodegen i les tracta amb una certa indiferència, en aquest cas no sol fer-ho tot i que en moments determinats extreu aquesta capacitat. Es tracta d'un tipus de lletra que destaca la imposició de punts de vista per sobre dels demés, sempre esta disposada a donar la seva opinió, tot i que la seva estructura general ens indica que a vegades sol sentir-se insegura portant a determinats moments de por per inseguretats. La direcció horitzontal que segueix l'escrit ens indica un signe d'equilibri emocional, actual. L'autora en aquests casos ens denota una gran tranquil·litat i una satisfacció amb els seus objectius i la seva manera de pensar. La pressió de l'escriptura és ferma i nodrida , ja que es recalca molt bé sobre el paper indicant ser energètica, vital, molt segura de si mateixa i de bon caràcter. La velocitat de la escriptura és ràpida-precipitada, entenent com a tal trets simplificats (com la lletra m) i senzills, les paraules estan lligades les barres de la g es desplacen una mica. Indica que la persona es àgil mentalment i actua de manera decidida i dinàmica, sol ser molt receptiva, generalment. Tenen una gran capacitat de reacció, i troben ràpidament solucions als imprevistos.

La firma ens indica clarament la necessitat de amagar-se moltes vegades, tot i que també pot indicar que esta desorientada. En molts casos, aquests tipus de firma anomenades teles d'aranya, indica que la persona es molt més emotiva i nerviosa del que sembla i que esta pesant per una etapa d'ansietat en la que es molt dificil ser objectiva. En molts casos això no és complex.

Text E

Oriol Márquez Tejado, 16 anys. Esquerrà

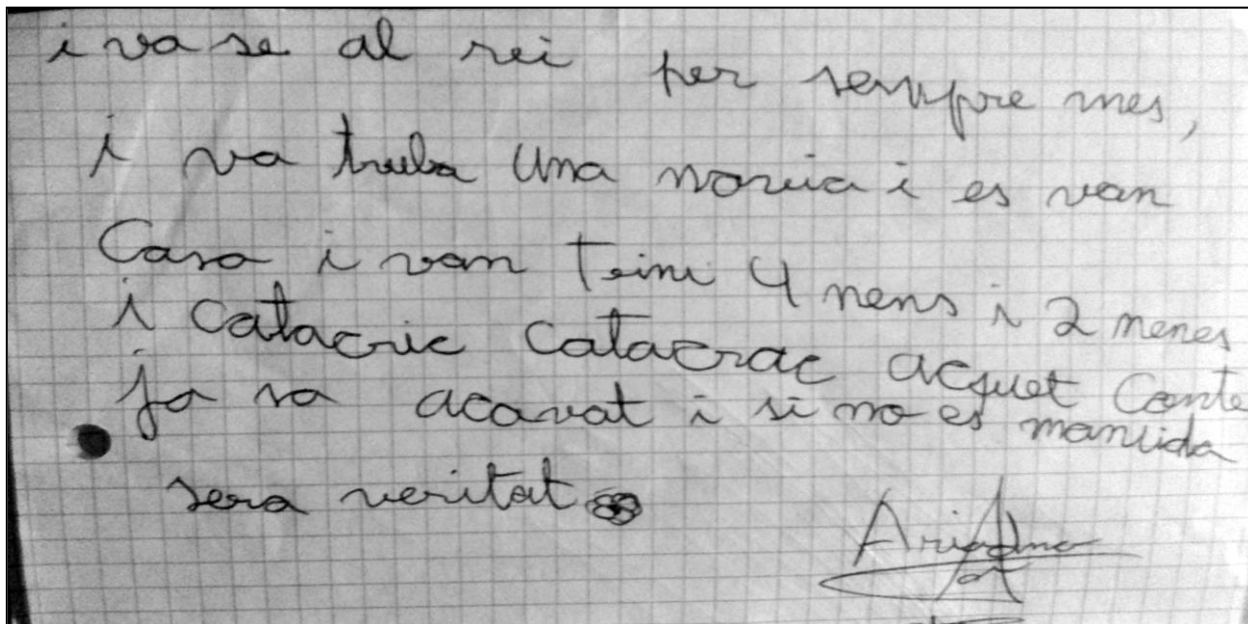
La escriptura de O.M.T, un adolescent, ens revela caràcters idealistes. El fragment que podem veure el podem classificar com a escriptura desordenada, ja que no segueix una línia recta intercalant lletres, i fins i tot paraules en diferents altures. La mida de les lletres és mitjana indicant que és equilibrada i destacant lletres sobrealçades, que és aquella on la part alta de les lletres (com pot veure's en les des, eles i tes) i les majúscules son desproporcionades respecte a la part baixa, sent per lo menys dues vegades més altes que la part mitjana de les lletres (com les os, as, i des). Té tendència cap a caràcters idealistes i fantasiosos, el que és fa notar a simple vista. Qui escriu d'aquesta manera sol tenir molts projectes, tot i que no els sol complir, i es passa bona part del seu temps ideant noves solucions per problemes que potser no existeixin, el que destaca la seva personalitat defensora i preventiva. Si la desproporció esta en les majúscules, es molt possible que en

algunes ocasions l'autor tendeixi a sobrevalorar-se respecte als demés i arribi a ser un tant arrogant i orgullós, tant sols en alguns casos. L' escriptura regressiva ens indica que s'aferra a la seguretat de lo conegut, i por a lo desconegut, posseint esquemes de pensament un tant tancats que els impedeixen sortir de sí mateixos i que algunes ocasions el tracte amb ell sigui difícil.

b) Anàlisi de les lletres d'una mateixa persona en diferents etapes de la vida (5 anys i 17 anys)

A continuació faré una comparativa de dos fragments diferents amb la meua lletra. El primer mostrarà la lletra de 5 anys, mentre que la segona, mostrarà l'escriptura actual, podent veient si segueixen la mateixa estructura o si varia els trets més bàsics.

Lletra meua de quan tenia 5 anys

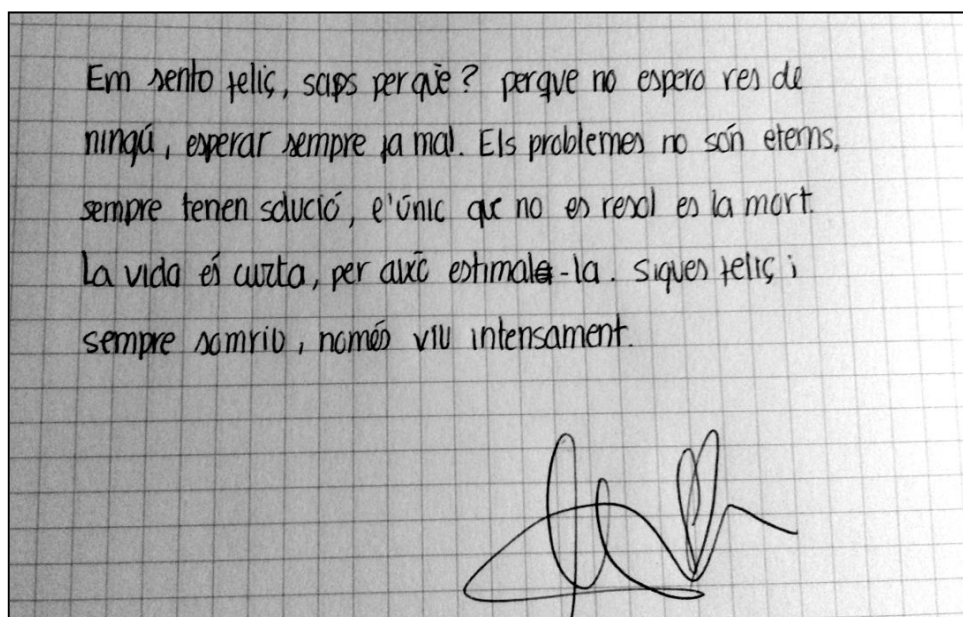
Ariadna Abelleira Casals, 17 anys. Esquerrana

La escriptura de A.A.C, ens revela innocència i extroversió. En aquest text podem veure clarament aspectes molt concrets d'una nena de 5 anys. La forma és desordenada, i simple. La mida és gran determinant que tenia un caràcter més apetible i tolerant, degut a l'edat,

doncs era capaç de posar-se per sobre de les circumstancies i disculpar els malentesos que podien sorgir amb el seu tracte amb els demés. L'escriptura general d'aquestes edats és pausada, indicant que l'escriptura que veiem és senzilla i sobria, amb els punts correctament sobre les is, com el cas de les barres de les tes, separant les paraules proporcionalment tal i com el model que li han ensenyat a classe. Indica que no era una persona ràpida al reaccionar, però que posseïa un talent reflexiu i mesurat en que la agilitat i la precisió estaven perfectament integrades. Com a la gran majoria de lletres d'entre els 5 i 8 anys, les unia a través de traços, sense aixecar el bolígraf del paper, interpretant-ho com una senyal de era guiada per la reflexió i el càlcul sobre tot en la zona d'alta escriptura, anomenada lletra lligada. La lletra lligada em determinava com a una persona estable i amb les seves idees, actituds i sentiments contra el vent, fins aconseguir realitzar els meus projectes.

Pel que fa a la firma, em descriu com a una persona amb trets d'autoafirmació i combativitat, anomenant-la: rúbrica en forma de creu. La persona que rubrica la seva signatura d'aquesta manera es competitiva i posseeix un espíritu lluitador. Indica clarament la seva voluntat de poder i una tendència a la dominació i al control que pot arribar a asfixiar per complert les seves facetes femenines, més sensibles. Si el triangles es troba sobre el nom, el significat seria el contrari, ja que em determinaria un sentiment autodestructiu bastant accentuat. Tot i tenint en compte que els gestos infantils en aquest camp es guiaven per la facilitat alhora de traçar una línia o depenent de com ho hagin après.

Escriptura actual

Ariadna Abelleira Casals, 17 anys. Dretana.

L'escritura de A.A.C, una adolescent, revela observació i introversió. La lletra del fragment la podem identificar ordenada i amb trets personals, intervenint en què quants més trets personals tingui, la seva visió de la realitat estarà menys mediatitzada i s'apartarà dels topics imperants, ja que li encanta viatjar en els somnis imaginant el que no té. L'escritura petita indica que la persona es molt detallista i meticulosa, presta gran atenció als detalls que al conjunt, tot i que té moments de tot, i en alguns casos pot ser-ho de forma excessiva i d'altres més aviat no ho és. Moltes vegades és difícil establir una relació amb ella, pues la seva susceptibilitat poden provocar nombrosos frecs. Destaca per ser atenta i generosa amb les persones que aprecia, tot i que moltes vegades se sent utilitzada. Es molt penetrant i observadora, però també d'un perfeccionisme que pot convertir-se en obsessiu. Qui escriu amb lletra petita tendeix a tancar-se en sí mateixa: introvertida i silenciosa, però destacant que tant sols quan ella vol, ja que sol relacionar-se molt bé, i deixant a un costat que li encanta la vida social i el que la rodeja. Poques vegades es decideix a proposar un projecte o a donar la seva opinió davant els demés si no són de la seva confiança, si les persones amb qui esta no les coneix no intentarà establir cap tipus de conversa si no la impulsen els altres. El fet de que la lletra estableixi una horitzontalitat exagerada i meticulosa indica que la persona no es permet ni un sol ball, ni un sol sal en les seves lletres i que té una tendència, a vegades obsessiva, cap a lo rutinari i el monòton, per lo que destaca la seva capacitat conservadora, no li importa si es passa una setmana fent el mateix. És amant del

ordre i poc amiga de sorpreses i aventures, perquè li agradaria tenir-ho tot controlat. La seva escriptura denominada, neta, és la capacitat que té una persona tranquil·la, no agressiva, li costa molt enfadar-se tot i que la decepció és el seu punt dèbil.

La firma gran expressa autoafirmació, extraversió i confiança en sí mateixa. Amb tendència a sentir-se menys considerada de lo que ella creu merèixer.

CONCLUSIONS: Puc concloure a través dels d'anàlisis i del test analític personal que tot i que no determina trets comuns es poden interpretar alguns de igual forma:

Determina que segueix conservant l'aire detallista i observador, que li encanta. Com també el rebuig cap als imprevistos, tot i que segueix tenint por a lo desconegut i a les decepcions personals. La tendència a socialitzar-se és molt alta i segueix present encara, sent així el seu punt for. El que no s'ha mantingut és el control, actualment no desenvolupa la tendència amb tanta intensitat ja que és preocupa més per si mateixa.

9. CONCLUSIONS

En aquest treball he esbossat algunes de les condicions mínimes indispensables per poder iniciar un anàlisi en el camp de la grafologia: Cal dir que els resultats dels anàlisis seran sempre relatius, aproximats; serviran per descriure la personalitat de l'autor/a d'un escrit, però per si mateixos no podran diagnosticar trastorns o actituds a les que s'han de posar fre.

Primerament he hagut de considerar els factors personals de l'individu, en segon lloc he considerat les possibles relacions entre trets personals i trets grafològics per triar quin o quines dels quals em centrava. Per acabar, en tercer lloc he pres les precaucions necessàries per estandarditzar els procediments de recollida i anàlisi de les dades obtenir un resultat adient.

Pot ser important aclarir, finalment, que les pautes de recerca aquí presentades s'apliquen especialment a la investigació científica pròpiament dita, més enllà que també puguin aplicar-se a la investigació professional. Anomenem investigació professional el que emprèn un grafòleg amb fins diagnòstics amb una determinada persona que contracta els seus serveis. En canvi, la investigació científica pròpiament dita té com a finalitat augmentar i aprofundir el saber grafològic. Amb això vull aclarir, que no sent una experta he aplicat coneixements bàsics en les meves pràctiques concloent veritables resultats que pensava que no aconseguiria, tot i variant objectius al llarg del treball perquè se m'ha fet impossible poder adquirir coneixements professionals i reunir material suficient per encarar un bon anàlisi. M'ha resultat molt més complicat del que creia.

En un principi em vaig plantejar alguns objectius que he aconseguit aplicar al llarg del treball de recerca com conèixer la tècnica bàsica per poder establir un anàlisi del perfil de l'individu analitzat, a partir de l'ajuda de guies especialitzades, de l'ajuda de diferents webs determinades i amb l'ajuda d'en Marcel Esquerre qui m'ha ajudat moltíssim. Gràcies a això he pogut analitzar candidats i realitzar l'anàlisi jo mateixa, poden extraire material suficient com per extreure conclusions sobre ells mateixos i sobre l'evolució dels trets de mi mateixa des de els 5 anys fins l'actualitat. Els trets de les persones varien, i constantment, n'hi ha que no, com les pors o els objectius, això ens marca com a persones, però en canvi si ho fa el control sobre les coses segons l'edat i el moment et fa centrar-te més en un mateix o fixar-te en el que te'n volta.

“el treball de recerca ha estat un gran repte.”, per Ariadna Abelleira Casals

10. BIBLIOGRAFIA

"Escriure conscientment és el mateix que dibuixar inconscientment el dibuix de si mateix, l'autoretrat", per Max PULVER

Libres

GINER, ELENA ;GIRONA, TERESA. *La grafologia*. Barcelona: Editorial uoc, 2007 [Consultat el dia 19.06.2012]

LLÍS ROVIRA, ELISENDA. *Manual de grafología. Para descubrir la personalidad a través de la escritura y la firma.*[Consultat el dia 19.06.2012]

MESTRES, JOSEP M^a; COSTA, JOAN; OLIVA, MIREIA; FOTE, RICARD.*manual d'estil*. Barcelona. EUMO 2009. [Consultat el dia 07.08.2012]

MARTÍNEZ, ALICIA; PERINAT, LETICIA. *Grafopsicología. Tu escritura eres tú*. Manual de autoaprendizaje. Volumen I y II. Editoria:. Gomylex, 2006 [consultat el dia 26.09.2012]

Apunts d'una classe de grafologia amb Marcel Esquerre el dia 05.06.2012

Produccions audiovisuals, informàtiques o textos electrònics

- REVISTA CONSUMER. *Lo que revela nuestra escritura. [en linia]* <http://revista.consumer.es/web/es/20051101/pdf/miscelanea.pdf> [consulta 07.06.2012]
- WIKIPEDIA. *Escriptura. [en línea]* <http://ca.wikipedia.org/wiki/Escriptura> [consulta: 15.06.12]
- WIKIPEDIA. *Signatura. [en línea]* [http://es.wikipedia.org/wiki/Signatura_\(inform%C3%A1tica\)](http://es.wikipedia.org/wiki/Signatura_(inform%C3%A1tica)) [consulta: 15.06.2012]

- MIND&BODY. *Grafologia*. [en línia] <http://www.albertrossell.com/ament/grafologia-elements-per-a-lanalisi-de-la-signatura/> [consulta: 20.06.2012]
- LLIBRES. *Grafologia i firmes*. [en línia] <http://espaciolibros.com/grafologia-y-firmas/> [consulta: 20.06.2012]
- GRAFOLOGIA. *Més grafologia*[en línia] . http://www.mesgrafo.com/?page_id=78 [consulta: 03.0.2012]
- BIOGRAFIA SY VIDAS. *Biografia*. [en línia] <http://www.biografiasyvidas.com/biografia/k/klages.htm> [consulta: 04.07.2012]
- WIKIPEDIA. *Alfabetes i escriptures*. [en línia] http://ca.wikipedia.org/wiki/Alfabetes_i_escriptures_del_m%C3%B3n [consulta: 29.08.2012]
- CALIGRAFIA. *Escuelas o corrientes grafologicas*. [en línia] <http://caligrafapontusgraf.blogspot.com.es/2010/07/4-escuelas-o-corrientes-grafologicas.html> [Consulta: 24.08.2012]
- GRAFOLOGIA. *Més grafologia extensa*. [en línia] http://www.mesgrafo.com/?page_id=82 [Consulta. 14.09.2012]
- BTV.CAT. *que diu de nosaltres la nostra lletra*. [en línia] <http://www.btv.cat/btvnoticies/2011/01/14/que-diu-de-nosaltres-la-nostra-lletra> [Consulta: 14.09.2012]
- MARTA MOLINE. *Grafologia*. [en línia] <http://personales.ya.com/martamoline//ca/cgrafologia.html>. [Consulta: 15.10.2012]
- GRAFOLOGIA. *Investigacions grafologiques*. [en línia] <http://www.monografias.com/trabajos19/investigacion-grafologica/investigacion-grafologica.shtml#conclu> [Consulta: 15.10.2012]

Annexos

ANNEX A

"Influeixen, en l'escriptura, tant els trets essencials psíquics i espirituals, com els processos fisiològics", per Max PULVER.

Les competències generals d'un grafòleg són les següents:

- Realitzar anàlisis grafològics mitjançant les diverses metodologies existents, amb la finalitat de donar compliment al requeriment que se li hagi plantejat, bé a nivell particular o institucional i avaluar i analitzar documents manuscrits, amb la finalitat de respondre consultes o expedir certificacions, dictàmens o informes davant l'autoritat judicial, com Perits Judicials.
- Seleccionar candidats per a llocs de treballs en empreses (Grafologia Laboral), estudiant l'escriptura dels mateixos, per determinar d'aquesta manera la seva idoneïtat en l'exercici de les funcions del lloc que es demana.
- Labors d'orientació professional, laboral i escolar tant en nens com en adults, un cop estudiats els paràmetres necessaris en les seves escriptures, determinant així les carreres, professions o oficis que millor podrien desenvolupar donades les seves característiques i aptituds personals i analitzar els caràcters de dues o més persones per determinar el seu grau de compatibilitat dins de les diferents relacions personals que es puguin donar, en l'àmbit laboral, professional, de parella, etc.
- Analitzar documents on figuren escriptures manuscrites, amb la finalitat d'ajudar en la investigació dins el camp històric de personatges, col·laborant d'aquesta manera amb biògrafs o historiadors.
- Auxiliar el professional sanitari en la detecció de signes patològics en l'escriptura, corresponents a alteracions psíquiques o somàtiques, així com en el posterior seguiment de les malalties físiques i mentals que pugui patir la persona (Grafopatologia). - Intervenir en equips interdisciplinaris amb professionals d'altres branques: psicòlegs, pedagogs, treballadors socials, etc. en tasques de prevenció, reeducació i tractament.

ANNEX B

ENTREVISTA PERSONAL: MARCEL ESQUERRE

Especialista de la Policia Científica en grafologia

Nom i Cognoms: Marcel Esquerre i Bochaca

Població: Calders (Barcelona)

Ariadna Abelleira Casals: quina és la seva professió actualment?

Marcel Esquerre: Soc tècnic especialista de la Policia Científica

A: S'ha dedicat a la grafologia específicament?

M: És una de les diferents temàtiques que es tracten en les matèries que es desenvolupen dins d'aquest servei públic.

A: Com és va interessar per aquest àmbit de la grafologia?

M: Bé, doncs com he dit anteriorment, forma part de les tasques que realitzem. De totes maneres i a nivell personal vaig aprofundir també en la grafologia per a un propi interès personal. Degut a poder conèixer més a les persones que t'envolten i poder-les donar ajut, si t'ho demanen.

A: Ens podria dir que és la grafologia? Com la considera?

M: Si. La grafologia és una ciència que interpreta la personalitat psicològica de l'autor d'un manuscrit. Les seves habilitats, mancances i tendències a poder ser o no.

La considero com el que és, però també amb certa ambigüitat ja que el que intervé és la interpretació que es fa de l'estudi d'uns manuscrits, i per tant, poden donar lloc a moltes o diferents interpretacions.

A: Creu que en un futur guanyarà terreny?

M: Fa uns quants anys, això era bruixeria. Ara és una ciència. Demà...ningú ho sap.

El que és cert és que cada cop s'utilitza més en la selecció de personal de les empreses.

A: Segons el seu punt de vista, És prou reconeguda avui en dia la grafologia?

M: Simplement és reconeguda només a nivell de selecció de personal. En altres camps es pot arribar a utilitzar, però no habitualment.

A: És molt freqüent utilitzar la grafologia per detectar la falsificació de documents i / o signatures? O hi ha altres àmbits més desatacats?

M: No. Per a la detecció i/o identificació de manuscrits i signatures vinculades a falsificacions documentals, s'utilitza una metodologia de treball que s'anomena La Grafoscòpia. Que com el seu nom indica, i a diferència de la Grafologia, no és una interpretació si no que és un estudi comparatiu dels grafismes d'un manuscrit o signatura per a identificar-ne el seu autor.

A: Que en coneix sobre l'àmbit que em pugui servir de referent o que sigui d'interès?

M: L'aplicació de la grafologia és tan diversa que pot anar des de ser un joc d'endevinalla i inclòs a nivell multimèdia o mediàtica, fins al punt d'ésser considerada com una de les eines imprescindibles per a poder escollir el millor personal per la teva empresa.

ANNEX C

LA LLETRA G

“Ens pot donar pistes sobre la sexualitat de la persona que ens escriu la carta d'amor”.

 amb peu normal cal·ligràfic: libido normal i equilibrada

 amb peu més petits: libido una mica inferior al normal

 amb peu molt petit gairebé inexistent: libido molt baixa, timidesa i inhibició sexual

 amb peu gran: libido alta, propensió a la fantasia sexual.

 amb peu molt gran o exagerat: libido molt alta, tendències proclius al pornogràfic, o fantasies d'elevat erotisme.

 amb peus que tenen angles punxeguts i puntes: repressió, frigidesa en les dones, tabús entorn del sexe, frens a la satisfacció sexual.

 en forma de "8", signe de coqueteig, gestos femenins.

 que no s'enllaça a la lletra següent o no pugen cap amunt: certes reserves a l'acte sexual, la unió o la formació de parella. Li costa sortir de la individualitat.

 que pugen sense fer peu pel costat convencional. Sublimació de l'amor i dels instints. Amors idealistes i platònics.

LA LLETRA T

La lletra t minúscula sol estar lligada a trets de la personalitat que tenen importància en el terreny laboral (voluntat, perseverança, dots per al comandament, capacitat de decisió, capacitat d'iniciativa, etc.). A part del treball, també pot analitzar-se en relació amb actituds respecte a la vida en general.

El significat de la lletra t s'associa segons els atributs de l'accent en relació amb el pal vertical: alçada a la qual es creua, pendent, desplaçament cap a l'esquerra o dreta, etc.

accent cap a l'esquerra sense tocar el pal: indica introversió, escassa capacitat per prendre decisions, fins i tot covardia.

accent cap a l'esquerra tocant o creuant el pal: el perfil anterior, en menor grau, caràcter vacil·lant, poc decisiu.

titlla centrada en alçada i en costats: es lliga a equilibri i ponderació en la persona, caràcter reflexiu, capacitat d'autocontrol, persones capaces de formar equip, capacitat per manar i obeir.

amb centrada amb grandària petita domini i autocontrol, amb trets similars a la t descrita anteriorment

titlla lleugerament desplaçada a la dreta: capacitat per prendre decisions, caràcter propici a l'entusiasme i al positiu.

titlla desplaçada a la dreta: accentua els trets de la t anterior. Si la titlla no toca at, el seu significat està lligat a l'audàcia i elements passionals.

titlla llarga i desplaçada a la dreta: els seus significats desvetllen curiositat, impaciència, a part de trets ja descrits en les anteriors de l'accent a la dreta.

 titlla baixa: tendència a l'obediència, fins i tot subordinació o submissió; escassa capacitat per al comandament. També significa humilitat.

 titlla en la part més alta: prefereixen el comandament, encara que poden acceptar ser manats. Bones qualitats com caps.

 titlla en la part superior sense fregar o gairebé sense fregar: signe d'autoritarisme, somni, etc.

 titlla que es desplaça de baix a dalt: certa volatilitat d'idees, caràcter tendent a somiar truites però també, polèmic.

 titlla que es desplaça de dalt a baix: tossuderia, persones aferrades a idees fixes, escassa flexibilitat en els punts de vista.

 titlla latigada: propi de caràcters que actuen a la defensiva, poden ser agressius amb gent que considerin inferiors ..

 doble accent: és signe de tenacitat, perseverança, persones amb capacitat de lluita i que no temen les dificultats.

LALLETRA I

El punt de la "i" o "j" mostra el grau d'atenció i precisió de la persona. La seva alçada, aprox. És de 2 mm del normal mitjà.

El seu traçat es relaciona amb la projecció del pla intel·lectual, especialment en relació al poder de creativitat, imaginació i inventiva

 Sense punt: Persona poc detallista. Distracció momentània, que s'intensifica com més gran és el nombre de "i" i "j" en un escrit a les quals no se'ls dibuixa el punt. En alguns casos pot indicar pèrdua de la memòria.

 Punt sota: Sentit pràctic. Tendència a les idees i pensaments concrets. Aquest gest també indica predisposició al pragmatisme. Cerca de consecució d'èxits i de consolidació a nivell material.

 Punt normal: Se situa a uns 2 mm de la vocal aproximadament, centrat. És un indicador d'estabilitat a nivell intel·lectual, sobrietat. Imaginació i creativitat dins dels paràmetres normals. Nivell atencional usual.

 Punt alt: Aquest gest és característic en les persones romàntiques, somiadores i idealistes. Solen aparèixer davant els altres com dispersos, ja que amb facilitat es absteuen i naveguen en el seu món interior de fantasia. A nivell físic ocasionalment indica dificultats respiratòries, asma i / o al·lèrgies.

 Punt avançat (desplaçat cap a la dreta): Individu de ment àgil i ràpida, amb iniciativa. Sol pensar amb rapidesa: més del que pot actuar. Tendència a projectar-se al futur i crear mentalment els escenaris per assajar en la seva imaginació abans d'accionar. Impulsivitat.

 Punt diferit (desplaçat cap a l'esquerra): Assenyala l'individu de temperament més aviat introvertit, tímid i reservat, amb tendència a la soledat. També és un indicador vàlid

per l'enginy conservador, que es basa en experiències prèvies i que es manifesta cautelós davant les innovacions. Reflexiona molt bé abans d'actuar.

Punt molt marcat: Sensualitat. Caràcter fort. Persona de temperament intens i dominant, que busca marcar presència. És un gest que indica tendències materialistes, que poden ser canalitzades de diferents formes.

Punt arrodonit, en forma circular: Capacitat per al dibuix, gustos i / o habilitats estètiques en general. Frequent a dissenyadors, artistes i arquitectes. Aquest gest també es relaciona amb fantasies, idealitzacions i somnis, especialment en lletra d'adolescents, on és freqüent trobar-lo.

Punt en forma triangular, obert a sota: És un gest relacionat a la tossuderia. Persona que "es refugia" de les idees alienes. Si l'angle és molt agut i filosofia, també pot indicar trets d'enuig i violència (poden aparèixer en forma circumstancial, com un acte defensiu).

Punt en forma triangular, obert a dalt. "Gavina": Aquest gest és comú en les persones amb un bon nivell de poder de creació. Dots d'enginy i capacitat per inventar. Possibilitat de condensació d'idees i pensaments. Força vital.

LA LLETRA O

- Amb bucle. Insinceritat. Defensa permanent.
- Farciment total o parcial. Esgotament psíquic.
- Espiral interna. Egocentrisme.
- Angulo a vèrtex superior. Agressivitat.
- Angulo a vèrtex inferior. Susceptibilitat. Agressivitat sentimental. Impulsos irats.
- Arrodonida Reserva. Prudència. (Amb ritme lent i eixamplament d'escriptura: Comoditat.)

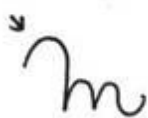
La LLETRA M

La "M" majúscula representa a un davant dels altres, la interlocutòria concepte.

Primer arc autoestima. Auto concepte.

Segon arc família. Familiars.

Tercer arc societat en general

Si el primer arc és més alt significarà orgull, arrogància, preocupació per la importància personal íntima i profunda, el subjecte es considera superior als altres.

El segon arc és més significatiu que els altres, aquí hi ha orgull de la família, potser pertanyi a un clan familiar molt distingit o fort, se sent orgullós de la seva família, el nucli familiar ho és tot.

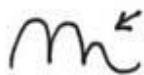
El tercer arc aquí és el més excel·lent, el subjecte desitja ser afalagat pels altres, vol sobresortir, destacar de la massa.

Els tres arcs en un mateix nivell, aquí la interpretació ens portarà a pensar en un subjecte de bon gust i amplitud en el seu criteri.

Primer arc més petit que els altres, el subjecte se sent menys que els altres, sent que ell és poca cosa.

El tercer arc és més petit que els altres anteriors, aquest subjecte es preocupa molt més per ell mateix que pels seus, la seva família, els seus éssers estimats, menysprea la societat per un problema de no saber enfrontar-la.

La lletra M en forma de garlanda és un signe d'evolució, el subjecte va en progrés, simplificant la seva escriptura com així també el seu concepte de vida. Tractarà d'anar desenganxant de la inclinació a les formes antigues buscant l'evolució en la seva vida.

Lletra M en forma de corbes, el subjecte té un caràcter extremadament feble, de dolç temperament, amb altres signes gràfics podria ser indicador d'artificiositat.

Aquí la lletra M es presenta amb traços angulosos, el subjecte té un caràcter dur, inflexible, d'una gran personalitat accentuada.

El traç inicial de la M es desenvolupa per sota del primer arc, gest narcisista, exaltació del Jo, importància de l'ésser.

Aquí és el traç final el que es desenvolupa per sota de la lletra següent, propi de subjectes organitzats, preparen el terreny abans d'actuar. Altres grafòlegs opinen que també és un signe que caracteritza subjectes interessats que saben fer-ho amb un cert encant i dissimulació.

LA LLETRA A

Majúscula tipogràfica de punta aguda. És una lletra harmònica, de personalitat culta, equilibrada, que sap harmonitzar el seu jo íntim i el seu jo social. És una forma positiva de fer la "A". Potser indiqui també, si és una cosa estreta, inhibició i energia que canalitza cap a la explosivitat de caràcter, la irritació sol veure en puntes agudes al cim de les lletres.

La lletra "A" diguem que quadrada, fa l'efecte i el contrast ho ha confirmat, procedir de persones que pugnen entre els seus dos parts integrants: l'íntim i DEL SOCIAL. Sembla que s'escindeixen seva personalitat, sobretot si hi ha diferències entre el costat de la dreta i el de l'esquerra. El palote esquerre revela l'íntim i familiar, el palote de la dreta el professional i social.

La "A" corbada amunt té dues interpretacions que de vegades serveixen per a una mateixa persona. S'han vist estadísticament entre artistes principalment plàstics-la corba simbolitza l'art, la gràcia i l'expressivitat-i també en alguns casos correspon amb la reserva. No hem d'oblidar que és un arcada alta. Per això també pot revelar exhibicionisme i desitjos de cridar l'atenció, originalitat, etc.

La "A" cal·ligràfica és una forma que fan les persones tradicionalistes, aferrades al passat, als costums del medi en què viuen. Pròpia de persones emmotllables, amables, bones executants de tasques i labors, temoroses d'infringir les lleis

d

a La "A" majúscula amb forma de minúscula és pintoresca perquè l'executen així les persones senzilles, que fugen dels honors. senzillesa, austeritat, naturalitat. És una forma positiva d'executar la lletra. S'haurà estudiar la forma de recórrer el camí i els seus embolics, que tenen relació amb l'extra-introversió

a

f

"A" majúscula en forma de minúscula tipogràfica. Es veu poc aquesta font. Presumeix de senzill i natural, però hi ha alguna cosa d'afectació en aquesta forma de manifestar-se.

o

g

L'egoista i la desconfiança creen un clima defensiu i les decisions es prenen després de moltes suspicàcies i temors. Persona interessada, amiga de grupets i camarilles. A ella li agrada romandre en a ombra, temerosa.

o

h

Precisió, reserva i dissimulació, però en formes suaus i grates. Ocultació escrupolosa de la manera de es i pensar. Indecisions i vacil·lacions que no tenen arrencades compensatoris.

h

i

indecisions i preparació a l'ombra, inhibicions que acaben amb decisions dràstiques i inesperades, violentes, pròpies de qui explota després de jugar a esfullar la margarida sense prendre una decisió adequada.

o

j

suspicàcies i secrets que s'amaguen. Elaboració de les decisions més amb preocupacions de manera que de fons. Superficialitat i escassa eficàcia, però amor al afectismo.

Decisions ràpides, audaços, tallants, racionals, en què s'aprecia desinterès del tradicional, disciplina i marcialitat pel que ----- s'escomet.

aferrament al passat ia la tradició. Escrúpols i vacil·lacions esquitxen la seva gestació de decisions que acaben en no-res les més de les vegades. És persona que busca sempre una sortida per tornar enrere de la paraula donada de la decisió presa. Es enganya a si mateix ...

LA LLETRA B

o) cal·ligràfica. Persona acurada, tradicional, atenta i circumspecta en les seves relacions socials. S'aferra a <su temps passat que va ser mejor>. Viu immersa en les convencions socials. Executa amb atenció i cura les seves obres que gaudeix fent el millor possible. Adaptable al medi i al temps en què viu.

c) amb palote bàsic tancat a la lletra. Persona reservada, introvertida, que viu una mica a la defensiva, ficada dins de la seva pela.

d) amb palote bàsic obert. Persona oberta i extravertida, sociable, però amb un bon sentit i un cert amor propi sense extremismes.

B

e) Hi ha en aquesta un cert equilibri en les parts. El tradicional lliga però no retreu de mirar el futur amb esperança i decisió. Fins i tot predomina els impulsos pràctics i realitzadors sobre els conservadors.

B

f) conservador, indecís i aferrat al passat i la tradició que li immobilitza en el seu avanç. (Això si ha fet, com és probable, primer el paleta bàsic. Quan fa l'últim el palote: apassionament decisió que no vacil·la a depreciar el convencional i la tradició per tal d'arribar a la seva meta. Angoixa: Impaciència i pressa.

13

g) en forma de xifra. Els grafòlegs volen veure en aquesta forma d'executar la a un esperit metòdic i matemàtic. Però ignora que el dividir una lletra hi ha un dèficit de vitalitat, i potser el mètode sigui una defensa enfront dels altres i una economia de forces que amaga debilitat de la personalitat. També ha interpretés com una escissió entre els continguts masculins i femenins de la nostra personalitat. I, sense cap dubte, hi ha una escissió entre el <YO> i el seu ambient social-professional.

LA LLETRA D

La lletra D té el seu significat psicològic en grafologia.

Aquesta lletra es relaciona amb la capacitat creadora, la fantasia, l'originalitat en les idees.

En l'oval, tindrem representat el femení, l'afectiu, el jo. En l'hampa, tindrem representat el masculí, el pensament, l'ambient. A continuació, podríem fer un breu esment d'algunes de les possibilitats que trobarem en els diferents escrits en l'aparença i construcció de la lletra d minúscula.

1 - Lletra d Normal: Aquesta és la que correspon a la d cal·ligràfica, al model escolar. Aquest és el model o punt de referència d'on s'avaluaran totes les altres variants que presentin aquesta lletra. Si estiguéssim en presència d'una d NORMAL, aquesta, llavors, no tindrà interpretació (Fig. 1).

1. d - d

2 - Lletra d amb Bucle al Hampa:

Aquí, el traç que hauria de ser recte i simple es converteix en un bucle inflat. Això ens estarà parlant de fantasia, imaginació, preocupacions espirituals, idealisme, inquietuds filosòfiques ... En aquest cas, haurem de prendre en compte el grau de inflament que posseeix l'hampa, és a dir, a major dimensió, més imaginació; també exposarà aquesta inquietud filosòfica que esmentava anteriorment (Fig. 2).

2. d - d

3 - Lletra d amb Arc Superior i Lligat a la següent lletra:

En aquest exemple, la lletra d forma un arc a la seva zona superior i es connecta amb la lletra següent. Quan els arcs apareixen a la zona superior denoten tendència a l'exhibicionisme encara que aquesta corba ens segueix parlant de fantasia creadora. El fet de lligar amb la lletra següent ens parlarà de la capacitat didàctica i realització del ideat que posseeix el subjecte.

Però hi ha un moviment visible que és el moviment de descens que provoca una separació entre l'oval i la lletra següent, això ens estarà parlant de desacord en el terreny del pensament entre l'autor i l'ambient íntim i social. (Fig. 3)

3. dia - dar - dos

4 - Lletra d Corbada cap a la Esquerra sense tancar:

El hampa de la lletra d forma una mena de corba cap a l'esquerra però no aconsegueix tancar. Com ja ho he expressat en el cas anterior la corba a la zona superior evidencia fantasia, idealisme. Però aquí estem davant d'un traç que es torna cap a l'esquerra cosa que suposa cert negativisme, egoisme ideològic. Observar la manca de connexió amb la lletra següent, cosa que ens confirma aquest negativisme i certa passivitat. (Fig. 4)

4. ㄉ - ㄉ

5 - Lletra d Avançant cap a la Dreta en forma de Angle:

Aquí el traç recte de l'hampa ascendeix per després direccionarse cap a la dreta però formant prèviament un angle. Recordem que tot angle indica dificultats, asprors i en aquest cas per trobar-se en la zona superior serà a nivell de la ideació, i en com processa el que rep de l'ambient.

Aquí el subjecte reacciona amb duresa i agressivitat davant les contradiccions i les polèmiques. (Fig. 5)

5. ㄱ - ㄱ - ㄱ

6 - Lletra d amb molta Projectió cap a la Zona Superior:

Moviment sobreelevat en excés, desproporcionada. Aquí estarem en presència d'una suma entre idealisme més altruisme. (Fig. 6)

6. ㄷ - ㄷ - ㄷ

7 - Lletra d feta a Dos Vegades:

En aquest exemple un dels moviments fa l'oval i el segon moviment realitza l'hampa.

En termes generals el traçat en dos moviments separats ens dóna compte d'una fugida de l'ambient ideològic on el subjecte es desenvolupa. Un altre aspecte a considerar és la manca de conciliació que hi ha en el subjecte entre el seu jo íntim i el món de les idees (La família, l'ambient social, l'ambient professional). (Fig. 7)

7. ol - ol

ANNEX D

A continuació dels textos dels participants, és podrà veure un model de l'enquesta que he formulat a les persones, tot i que com ja he dit anteriorment he intentar agafar a persones ja conegudes per facilitar l'anàlisi personal. L'enquesta personal de cadascú no figura dins del treball (només figura la plantilla) ja que hi ha persones que no han volgut que és facin públiques, tot i així tampoc és mostren en públic, ja que són trets molt personals.

Depenent tot això, però, a continuació és pot veure la plantilla de l'enquesta en la que m'he basat per l'examen grafològic:

Preguntes referents a les qualitats e ordre general que exigeixen una resposta exhausta, clara:

- Es simpàtica o antipàtica la persona de l'escriptura que analitza?
- Es activa o inactiva?
- Es senzilla i espontània o potser es pretensiosa i altiva?
- Es moderada o exagerada?
- Es distingida o grossera?

Una vegada s'hagin respòs aquestes questions, hi haurà que establir el tipus de intel·lecte que posseeix. Les qualitats més significatives són les següents:

- Té una ment cultivada?
- És atenta o atabalada?
- La seva ment és clara o confusa?
- És raonable o testarruda?
- Quina és la naturalesa de la seva imaginació?

Pel que respecta a les seves qualitats morals, han de tenir-se en compte les següents característiques:

- És sincera o mentidera?
- És espontània o calculadora?
- És legal o no?
- És generosa o egoista?

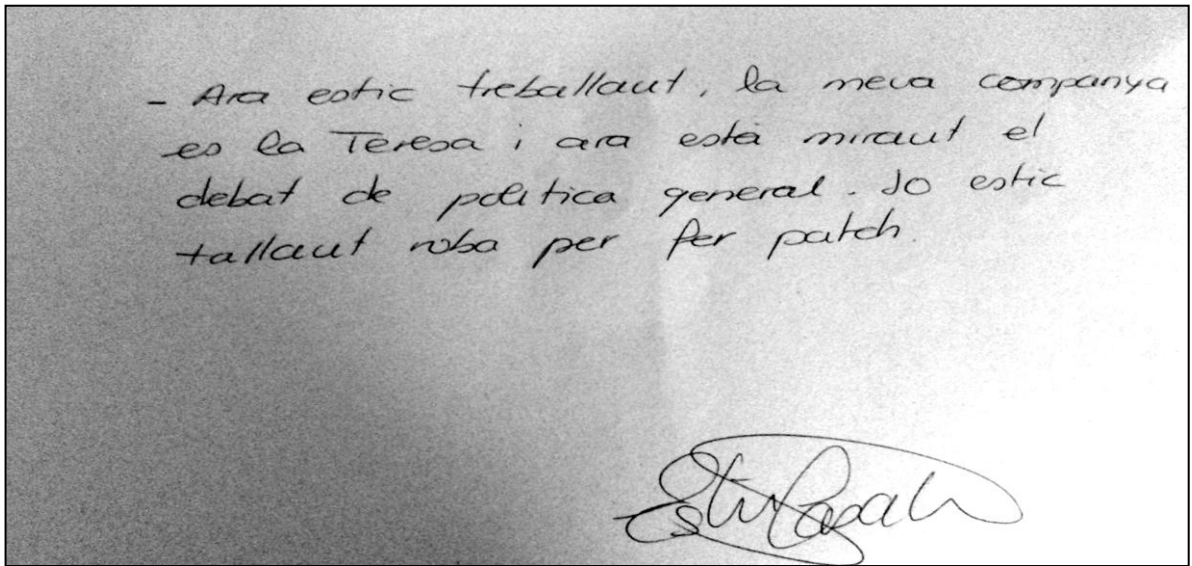
I en quant a la voluntat, tindran que aclarir-se les següents qüestions:

- És constant o inconstant?
- És enèrgica o no?
- Quin és el seu grau de voluntat?

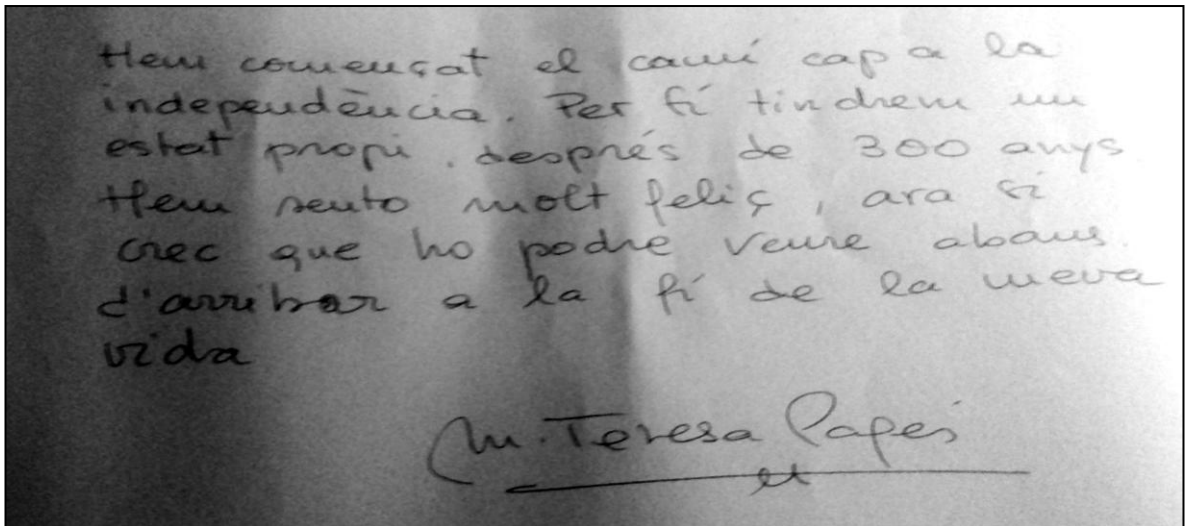
Per últim, vaig fer dues preguntes importants:

- La persona té el propòsit de millorar?
- És sensible al art?

Participants

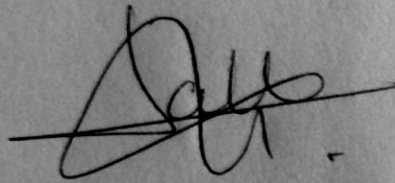
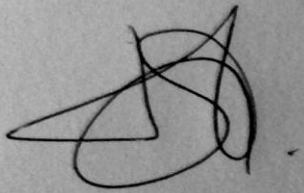

Ester Casals Mellado, 41 anys. Dretana.

Fragment Teresa Pagès, 50 anys. Dretana

Hola sóc la Aida Abelleira Casals i m'estimo
molt a la meua germana bessona Anadna, per
la qual ara mateix estic escrivint això que no
t'è cap penit si et pots a uegur-ho.

aida abelleira casals

Aida Abelleira Casals, 17 anys. Dretana

Estoy muy ilusionado porque mi
hija Anadna dice que este verano
va a trabajar.

Josep Abelleira Gonzalez

Josep Abelleira Gonzalez, 44 anys. Dretà

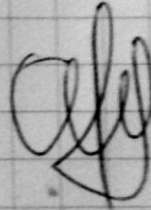
Yo fui a Lamibi en el año 1959
La ice en el ferral del Caudillo
en la Marina de guerra Española
siendo un día de 2 años
José
Abelleira

Josep Abelleira Cando, 75 anys. Dretà

Hola Ariadna! Espero que aquest text et
servixi pel treball de recerca. Segur que et
va molt bé, perquè sé que t'has esforçat molt!
Apa cuca, un petonet, ens veiem a la tarda!
Laia

Laia Salvans Casòliva, 17 anys. Dretana

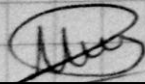
Hola amiga Ariadna. Espero que el teu treball de recerca et vagi molt bé i que aquest text et serveixi de gran ajuda. Molts petons, fins aviat!

Alba Vilalta Carrera, 17 anys. Dretana

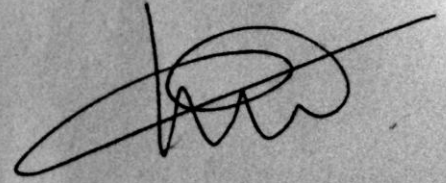
Sóc la Núria de la Rosa Mudarra. Visc a Cabuñes, amb els meus pares anomenats Àngel i Anna. Tinc una germana que té 21 anys però que ja s'ha independitzat, i es diu Narta. També, tinc dos germans que un és el fill i l'altre és la mare. (Nuc i Nuska).

Fa 9 mesos queestic solta amb el Guillem, que viu a Premià de Mar, i que sempre ve els fins de setmana però dos dies pocs.

Núria de la Rosa Mudarra, 16 anys. Dretana

Hola ari, ~~et~~ t'escric aquest comunicat perquè
així m'ho has demanat. Només dir-te que ets
una gran companya d'autoescola i encara millor
amiga i persona. Ok? dw.
(Espero que t'hagi servit d'ajuda).

Berta Izquierdo Cano

Berta Izquierdo Cano, 16 anys. Dretana

Hola, soc l'oriol Márquez tejado, i m'agrada molt el lang i
les cançons.

A.C.A.B.

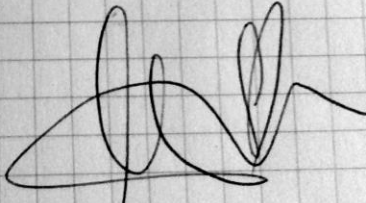
Oriol Márquez Tejado, 16 anys. Esquerrà

Eceia! Sóc la Marina jeie. Espero
que et servixi la meua grafia encara
que és poca jaia. Tuuuu i Am
sempre

Marina Martínez Almansa, 17 anys. Esquerrana

Em sento feliç, saps perquè? perquè no espero res de
ningú, esperar sempre fa mal. Els problemes no són eterns,
sempre tenen solució, e'únic que no es resol es la mort.
La vida és curta, per això estimale-la. Sigues feliç i
sempre somriu, només viu intensament.

Ariadna Abelleira Casals, 17 anys. Dretana

ENQUESTA REALITZADA ALS PARTICIPANS DE L'ÀNALISIS GRAFOLOGIC

A continuació hi ha unes sèrie de preguntes que van contestar les persones a qui vaig realitzar l'anàlisi de la seva lletra, a partir de la qual vaig extreure molta informació per poder-ho fer.

1. Sempre camines, et mous o menges amb rapidesa?
2. Tens tendència a acabar les frases de les altres persones?
3. Considera angoixant haver de fer cua o esperar torn per aconseguir una taula en un restaurant?
4. Se sent vagament culpable, quan descansa i no fa res durant diverses hores o diversos dies?
5. Com et consideres? (amb dos adjectius max.)
6. Intenta sempre programar més i més coses en menys temps, i en fer-ho així deixa cada vegada menys marge per als imprevistos?
7. Quin comportament utilitzaria en una situació de por? I en una d'estranya?
8. Reaccionaria de la mateixa manera davant els pares o els avis, i davant els amics o coneguts?